

Časopis
Zemzem

Izdanje 1438 .h. /2017 .g.

إهداء

Besplatan primjerak

اللغة البوسنية

ح

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بجنوب مكة، ١٤٣٨ هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بجنوب مكة

زمزم - باللغة البوسنية / المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد

وتوعية الجاليات بجنوب مكة - مكة المكرمة، ١٤٣٨ هـ

٥٨ ص: ١٧ X ٢٤ سم

ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٩٠٩٥٧-٢-٩

١-الوعظ والإرشاد أ العنوان

ديوي ٢١٣ ١٤٣٨/٧٣١٤

رقم الإيداع: ١٤٣٨/٧٣١٤

ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٩٠٩٥٧-٢-٩

٠٠٩٦٦ ٥٥٥٢٦٤٦٠٤ www.zamzam-makkah.com zamzam.mk@Gmail.com

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد
وتوعية الجاليات بجنوب مكة

ذكرى

مكة المكرمة - حي السبهاني مقابل جامع أبي بكر الصديق

٠٠٩٦٦ ٥٣٤١١١٢٧٢ ٠٠٩٦٦ ٥٥٥٢٦٤٦٠٤

www.dawahmakkah.net

١٢٥٤٠٥٣٧١

WHY CHOOSE THE ASSOCIATION 'THE PILGRIM'S GIFT'?

- *A charitable association that works aiming to please Allah by doing services to the guests of The Most Merciful.*
- *An Association that works under the Supervision of the Imam of The Holy Mosque and other qualified leaders in different fields.*
- *A charitable association registered with the Ministry of social affairs.*
- *An association specialized in the service of pilgrims and visitors.*
- *An association in the service of more than 3 millions of beneficiaries every year.*
- *An association that provides more than 15 millions services every year.*
- *An association that provides innovative products in order to facilitate the accomplishment of the Hajj rituals.*
- *An association that has the highest trust from the related governmental organization.*

SADRŽAJ

UVOD 03

VJERA ISLAM 04

LA ILAHE ILLALLAH, MUHAMMEDU RESULULLAH 06

IBADET 09

KO ZASLUŽUJE ALLAHOVO PROKLETSTVO 14

KO ZASLUŽUJE POSLANIKOVO PROKLETSTVO 17

SIHIR I SIHIRBAZI 23

DA LI ČITATE HOROSKOP? 26

NAMAZ JE STUB VJERE 30

PČELA KAO PRIMJER VJERNICIMA 34

ZNAKOVI LJUBAVI PREMA ALLAHU 37

DA LI VOLIŠ ALLAHOVOG POSLANIKA? 39

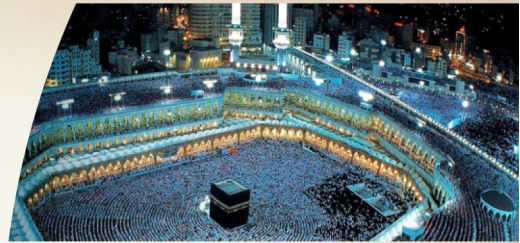
VRIJEDNOST ASHABA 43

ŽIVOT, IMOVINA I ČAST 46

ŽENA U ISLAMU 48

PUT DO DOBROG DJETETA 50

TEVBA - POKAJANJE 53

UVOD

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog!

Hvala Allahu, Gospodaru svjetova! Donosimo salavat i selam na posljednjeg vjerovjesnika poslanog kao milost svim svjetovima, Muhammeda, na njegovu porodicu i ashabe.

Veliko nam je zadovoljstvo predstaviti islamski magazin Zemzem u novom ruhu, na bosanskom jeziku. Magazin sadrži korisne islamske teme bazirane na Kur'anu, sunnetu i predanjima prve generacije muslimana i učenjaka ovog ummeta.

Nadamo se da će čitatelji pronaći korisne članke koji će im pomoći da bolje razumiju vjeru. Molimo Allaha da to znanje učini korisnim za sve na dunjaluku i na ahiretu! Molimo Ga da nam podari iskrenost u radu i da ovo što smo priredili bude korisno vjernicima!

Neka su salavat i selam na poslanika Muhammeda, na njegovu porodicu i ashabe!

VJERA ISLAM

Islam je vjera s kojom je Uzvišeni Allah poslao Svoga poslanika, Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem. Islam je potpuna i posljednja vjera. Predstavlja upotpunjenje Allahove blagodati prema ljudima. Allah je zadovoljan samo islamom kao vjerom i drugu vjeru neće prihvatiti. Uzvišeni Allah kaže: **“Muhammed nije otac nijednom od vaših ljudi, nego je Allahov poslanik i posljednji vjerovjesnik”** (El-Ahzab, 40); **“Danas sam vam vjeru vašu usavršio i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam islam bude vjera”** (El-Maida, 3); **“Vjera je kod Allaha, doista, islam!”** (Alu Imran, 19); **“A onaj ko želi neku drugu vjeru osim islama, neće mu biti primljena, i on će na drugom svijetu biti među gubitnicima.”**

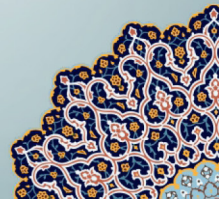
(Alu Imran, 85)

Uzvišeni Allah naredio je svim ljudima

da prihvate islam kao vjeru. U vezi s tim rekao je Svome Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem: **“Reci: 'O ljudi, ja sam svima vama Allahov poslanik, Njegova vlast je i na nebesima i na Zemlji; nema drugog boga osim Njega, On život i smrt daje, i zato vjerujte u Allaha i Poslanika Njegova, vjerovjesnika, koji ne zna čitati i pisati, koji vjeruje u Allaha i riječi Njegove; njega slijedite – da biste bili upućeni!’”** (El-A'raf, 158)

Ebu Hurejra, radijallahu anhu, prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: **“Tako mi onoga u čijoj je ruci Muhammedova duša, ko god od ovog ummeta čuje za mene, bio jevrej ili kršćanin, a umre i ne povjeruje u ono s čime sam poslan, bit će vječno u Džehennemu.”** (Muslim)

Vjerovanje znači prihvatanje i pokornost, a ne samo ubjeđenje srcem. Ebu Talib je vjerovao da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, poslan od Allaha i da je njegova

poslanica istina, tvrdio je da je njegova vjera najbolja, ali to ga nije učinilo vjernikom jer nije prihvatio islam kao svoju vjeru i nije se pokorio.

U islamu se nalazi svi pozitivni principi iz prijašnjih vjera, a ističe se primjenjivošću u svakom vremenu, prostoru i narodu, za razliku od drugih vjera. Uzvišeni Allah rekao je Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem: **“A tebi objavljujemo Knjigu, s Istinom, da potvrdi knjige prije objavljene i da nad njima bdi”** (El-Maida, 48). Kada kažemo da je islam moguće primijeniti u svakom vremenu, prostoru i da je prihvatljiv za sve narode, to znači da je u skladu sa zahtjevima vremena, prostora i naroda. To ne znači, kao što neki žele reći, da islam treba prilagoditi vremenu, prostoru i narodu!

Islam je ispravna vjera i Allah je obećao da će pomoći i uzdići one koji ga se pridržavaju. Uzvišeni Allah kaže: **“On je poslao Svog Poslanika s uputom i vjerom istine da bi je uzdigao iznad svih vjera, makar to mrzili višebošci”** (Es-Saff, 9); **“Allah obećava da će one među vama koji budu vjerovali i dobra djela činili sigurno namjesnicima na Zemlji postaviti, kao što je postavio namjesnicima one prije njih, i da će im zacijelo vjeru njihovu učvrstiti, onu koju im On želi, i da će im sigurno strah sigurnošću zamijeniti; oni će samo Meni ibadet činiti, i neće druge Meni**

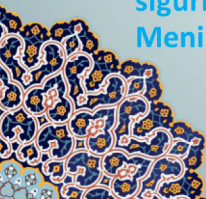
ravnim smatrati. A oni koji i poslije toga budu nezahvalni – oni su pravi grješnici.” (En-Nur, 55)

Islam se sastoji od akaida – postulata vjerovanja i propisa – šerijata. Savršen je i u vjerovanju i u propisima. Islam naređuje:

- **Obožavanje Allaha – tevhid, a zabranjuje obožavanje drugih bogova – širk;**
- **Iskrenost, a zabranjuje laž;**
- **Pravdu, a zabranjuje nepravdu;**
- **Povjerljivost, a zabranjuje pronevjeru;**
- **Ispunjenje obećanja, a zabranjuje kršenje obećanja;**
- **Dobročinstvo roditeljima, a zabranjuje neposlušnost;**
- **Spajanje rodbinskih veza, a zabranjuje njihovo kidanje;**
- **Dobre komšijske odnose, a zabranjuje loše.**

U principu islam naređuje i podstiče svaku dobru, a zabranjuje svaku lošu osobinu. Naređuje i podstiče da se radi svako dobro djelo, a zabranjuje svako loše djelo. Rekao je Uzvišeni Allah: **“Allah naređuje pravdu, dobročinstvo i pomaganje bližnjih, a razvrat, sve što je odvratno i nasilje zabranjuje; da pouku primite, On vas savjetuje.”**

(En Nahl, 90)

La ilahe illallah, Muhammedu resulullah

Islamski šarti su stubovi na kojima počiva zdanje islama i ujedno najvažnije dužnosti svakog muslimana. Rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: "Islam je da svjedočiš da nema drugog boga osim Allaha i da je Muhammed Allahov poslanik, da obavljaš namaz, daješ zekat, postiš ramazan i da obaviš hadž, ukoliko imaš mogućnosti." Prvi islamski šart je svjedočenje "la ilahe illallah, Muhammed resulullah", što znači da nema boga osim Allaha i da je Muhammed Allahov poslanik. Sastoji se od dva međusobno neraskidiva dijela. Prvi dio je la ilahe illallah – nema boga osim Allaha, kojim se ukazuje na to da jedino Allah ima pravo da bude obožavan i da se samo Njemu treba da upućuju sve vrste ibadeta. Drugi dio šehadeta ukazuje na pravo Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, poslanika kojeg vjernici jedino treba da slijede. Svjedočenje da nema boga osim Allaha znači da čvrsto vjerujemo srcem, potvrđujemo jezikom i svojim

djelima da je istinski Bog jedino Uzvišeni Allah.

Svjedočenje la ilahe illallah postoji na dva temelja: prvi je negiranje da bilo ko bude obožavan, što sadrži dio svjedočenja u kojem se kaže "nema boga", a drugi dio je potvrda prava na obožavanje Uzvišenom Allahu, što sadrži dio svjedočenja "osim Allaha".

Uzvišeni Allah kaže: "Pravi put se jasno razlikuje od zablude. Onaj ko ne vjeruje u šejtana, a vjeruje u Allaha – drži se za najčvršću vezu, koja se neće prekinuti. Allah sve čuje i sve zna."

(El-Bekara, 256)

Treba znati da je potrebno ispuniti sedam uvjeta da bi svjedočenje bilo prihvaćeno: znanje, ubjeđenje, iskrenost u svjedočenju, iskrenost u djelima, ljubav, prihvatanje i poslušnost.

1. Znanje podrazumijeva shvatanje značenja la ilahe illallah i poznavanje

dokaza. Nije moguće primijeniti bilo šta u životu bez prethodnog znanja o tome. To je uvjet za sva djela. Uzvišeni Allah kaže: “Znaj, nema boga osim Allaha.” Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Ko umre znajući da nema drugog boga osim Allaha, ući će u Džennet.”**

2. Biti ubijeden znači ne sumnjati da nema boga osim Allaha. Uzvišeni Allah kaže: **“Pravi vjernici su samo oni koji u Allaha i Poslanika vjeruju i poslije više ne sumnjaju.”** (El-Hudžurat, 15)

3. Iskrenost u svjedočenju podrazumijeva prihvatanje principa monoteizma – tevhida i dušom i tijelom. Uzvišeni Allah kaže: **“O vjernici, bojte se Allaha i budite sa onima koji su iskreni.”** (Et-Tevba, 119)

4. Iskrenost u djelima podrazumijeva želju da se djelima zasluži isključivo Allahovo zadovoljstvo bez želje za popularnosti bilo koje vrste. Uzvišeni Allah kaže: “Reci: **'Samo Allaha obožavam iskreno Mu ispovijedajući vjeru.'**” (Ez-Zumer, 16)

Iskrenost u djelima može narušiti nekoliko postupaka: (1) činjenje djela da bi zadivili ljudi i dobila njihova pohvala. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Najviše se za vas bojim skrivenog širka.”** Prisutni su ga upitali šta je skriveni širk, on je

odgovorio: “Pretvaranje u dobrim djelima”; (2) želja za popularnošću, što podrazumijeva da čovjek čini djela kako bi drugi za to čuli. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Ko bude radio djela da se čuje za njega, Allah će ga osramotiti na Sudnjem danu.”**

5. Ljubav prema Allahu i svemu što On voli i prezir prema onome što On prezire jedan je od uvjeta šehadeta. Uzvišeni Allah kaže: **“Ima ljudi koji su umjesto Allaha kumire prihvatili, vole ih kao što se Allah voli, ali pravi vjernici još više Allaha vole.”** (El-Bekara, 165)

6. Bezuvjetno prihvatiti la ilahe illallah također je jedan od uvjeta šehadeta. Uzvišeni Allah kazuje o ranijim narodima i njihovom odbijanju svjedočenja la ilahe illallah: **“Oni su se, kada im se govorilo da nema boga osim Allaha, oholili i govorili su: 'Zar da napustimo naše bogove zbog ludog pjesnika?’”** (Es-Saffat, 35–36)

7. Poslušnost Uzvišenom Allahu i Njegovim naredbama i njihovo izvršavanje sa zadovoljstvom uvjet je šehadeta. Uzvišeni Allah kaže: **“Vratite se svome Gospodaru i poslušni Mu budite.”** (Ez-Zumer, 54)

Svjedočenje Muhammedu resulullah znači da čovjek se riječim svjedoči, a

djelima potvrđuje da jedino slijedi poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem. Međutim, da bi svjedočenje bilo potpuno i ispravno, mora se ispuniti nekoliko uvjeta:

1. Poznavanje Poslanikovog sunneta. Slijedenje Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, nije moguće bez poznavanja sunneta. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Držite se moga sunneta i sunneta četverice upućenih halifa poslije mene.”**

2. Ljubav prema Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem. Ova ljubav podrazumijeva veću ljubav prema Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, od ljubavi prema sebi ili vlastitoj djeci. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Nećete biti potpuni vjernici sve dok vam ja ne budem draži od imovine, djece i svih ljudi.”**

3. Vjerovanje u sve što nas je obavijestio. Sve što je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao smatra se objavom i zato je dužnost vjerovati u sve to. Uzvišeni Allah kaže: **“O vjernici, bojte se Allaha i vjerujte u Njegovog Poslanika!”**

4. Pokornost Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, naređena je uporedo s pokornošću Uzvišenom Allahu. Uzvišeni Allah kaže: **“O vjernici, pokoravajte se Allahu i pokoravajte se**

Poslaniku!” (En-Nisa, 59)

5. Obavljanje ibadeta samo kako ih je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, obavljao. Uzvišeni Allah neće prihvatiti nijedan ibadet sve dok ne bude urađen u skladu sa sunnetom. Uzvišeni Allah kaže: **“Vjerujte u Allaha i Poslanika Njegova, vjerovjesnika, koji ne zna da čita i da piše, koji vjeruje u Allaha i riječi Njegove. Njega slijedite da biste na pravom putu bili.”** (El- A'raf, 158)

6. Vjerovanje da je najodabraniji. Naš Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, najodabraniji je poslanik bez umanjanja vrijednosti drugih poslanika, alejhimusselam. Rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: “Ja sam velikan Ademovih potomaka, i ne hvalim se time.”

7. Vjerovanje da je posljednji vjerovjesnik. Uzvišeni Allah kaže: **“Muhammed nije otac nijednom od vas, već je Allahov poslanik i zadnji vjerovjesnik.”** Svi koji nakon njega kažu da su vjerovjesnici lažu, jer je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: **“Nakon mene nema vjerovjesnika.”**

Poslaniče, hoću li obradovati ljude?', a Poslanik reče: 'Nemoj ih obradovati ovim, jer bi se u to pouzdali.'"
"Svacom čovjeku koji posvjedoči da nema drugog boga osim Allaha i da je Muhammed Allahov rob i poslanik, iskreno, iz srca, Allah će zabraniti ulazak u Vatru." Muaz upita: **"Allahov Poslaniče, hoću li to kazati ljudima pa da se obraduju?"**, a Poslanik odgovori: **"Ne, jer bi se oni oslonili samo na to (zanemarujući rad)."** (Muttefekun alejhi)

Potpunost obožavanja

Vjernik je prema Allahu dužan petero: da izvršava naredbe, kloni se zabrana, zahvaljuje na blagodatima, traži oprost za grijeh, pokazuje strpljivost u nedaćama. Onoga koji se bude pridržavao navedenog, Allah će ga učiniti sretnim na dunjaluku i ahiretu. Uzvišeni Allah iskušava Svoje robove da ispita njihovu strpljivost i iskrenost u robovanju, ane da bi ih uništio ili kaznio, jer Allah ima pravo da se obožava kako u sreći tako i u tuzi, kako u situaciji kada

čovjek nešto voli tako i kada nešto ne voli, a većina svijeta Allaha obožava samo kada je zadovoljan situacijom u kojoj se nalazi. Ali, svrha svega jeste obožavati Allaha i u teškoći i kada čovjeka zadesi ono što ne voli, i u tome su ljudi različiti. Uzimanje abdesta hladnom vodom u ljetnom periodu je ibadet, kao što je ženidba lijepom ženom ibadet, ali isto tako, uzimanje abdesta hladnom vodom u zimskom periodu također je ibadet ili ostaviti grijeh koji su duši lijepi, kada se ne boji ljudi, isto je ibadet ili strpjeti se na gladi i uznemiravanju je ibadet, ali postoji razlika između prvog i drugog ibadeta.

Onaj ko Allahu bude ibadet činio i u sreći i u tuzi, ikada ga zadesi ono što voli, ali i ono što ne voli, takav je od Allahovih robova koji neće osjetiti straha i neće ni za čim tugovati. Nad takvim šejtan nema vlast, jer ga Allah čuva, ali nekada ga šejtan može

Put pobožnosti

Ibadet je sagrađen na dva temelja: potpuna ljubav i potpuna poniznost prema Jedinome Allahu. Ova dva temelja izgrađena su na dva principa: spoznaji Allahovih blagodati, dobročinstva i milosti koja iziskuje ljubav prema Njemu, te spoznaji nedostatka duše i djela koja iziskuju potpunu poniznost prema Allahu, Velikom i Silnom. Najkraći put do Allaha jeste osjećaj apsolutne potrebe za Allahom u svakom stanju i slučaju. Uzvišeni Allah kaže: **“Od Allaha je svaka blagodat koju uživate, a čim vas nevolja kakva zadesi, opet od Njega glasno pomoć tražite”** (En-Nahl, 53); **“O ljudi, vi ste siromasi, vi trebate Allaha, a Allah je nezavistan i hvale dostojan.”** (Fatir, 15)

Ljudi čiji je ibadet potpun

Najpotpuniji ibadet praktikovali su poslanici i vjerovjesnici, jer su imali najpotpunije znanje i spoznaju o Uzvišenom Allahu, i najiskrenije su se predavali Allahu u ibadetima. U tome ih slijede iskreni vjernici koji su svoje znanje i svjedočenje potvrdili dobrim djelima, zatim šehidi koji su posvjedočili istinu i svoje živote žrtvovali radi Istine, a potom slijede dobri ljudi. A vrata Plemenitog otvorena su onome ko želi da na njih

pokuca: **“Oni koji su poslušni Allahu i Poslaniku bit će u društvu vjerovjesnika, i pravednika, i šehida, i dobrih ljudi, kojima je Allah milost Svoju darovao. A kako će oni divni drugovi biti!”** (En-Nisa, 69)

Allahovo pravo kod ljudi

Allahovo pravo kod stanovnika nebesa i Zemlje jeste da Ga obožavaju i da Mu ne pripisuju sudruga, da Mu se pokoravaju i da ne griješe, da Ga se sjećaju i ne zaboravljaju, da Mu zahvaljuju i ne poriču. Oni koji ne ispoštuju Allahovo pravo, dužni su pokajati se i priznati svoje greške. Kada bi Allah kaznio stanovnike nebesa i Zemlje, kaznio bi ih pravedno jer su u Njegovoj vlasti, a ako bi im se smilovao, Njegova milost bolja im je od njihovih djela. Muaz b. Džebel, radijallahu anhu, kazuje: **“Jahao sam zajedno sa Vjerovjesnikom, sallallahu alejhi ve sellem, na magarcu, pa mi je rekao: 'O Muaze, znaš li koje je Allahovo pravo kod Njegovih robova, a koje je pravo robova kod Allaha?' Odgovorio sam: 'Allah i Njegov Poslanik najbolje znaju!', a Poslanik reče: 'Allahovo pravo kod Njegovih robova jeste da Ga obožavaju i da Mu ništa ne pridružuju, a pravo robova kod Allaha jeste da ne kažnjava onoga od njih ko Mu nije širk učinio.' Upitao sam: 'Allahov**

Poslaniče, hoću li obradovati ljude?', a Poslanik reče: 'Nemoj ih obradovati ovim, jer bi se u to pouzdali.'" "Svacom čovjeku koji posvjedoči da nema drugog boga osim Allaha i da je Muhammed Allahov rob i poslanik, iskreno, iz srca, Allah će zabraniti ulazak u Vatru." Muaz upita: "Allahov Poslaniče, hoću li to kazati ljudima pa da se obraduju?", a Poslanik odgovori: "Ne, jer bi se oni oslonili samo na to (zanemarujući rad)." (Muttefekun alejhi)

Potpunost obožavanja

Vjernik je prema Allahu dužan petero: da izvršava naredbe, kloni se zabrana, zahvaljuje na blagodatima, traži oprost za grijehе, pokazuje strpljivost u nedaćama. Onoga koji se bude pridržavao navedenog, Allah će ga učiniti sretnim na dunjaluku i ahiretu. Uzvišeni Allah iskušava Svoje robove da ispita njihovu strpljivost i iskrenost u robovaju, ane da bi ih uništio ili kaznio, jer Allah ima pravo da se obožava kako u sreći tako i u tuzi, kako u situaciji kada

čovjek nešto voli tako i kada nešto ne voli, a većina svijeta Allaha obožava samo kada je zadovoljan situacijom u kojoj se nalazi. Ali, svrha svega jeste obožavati Allaha i u teškoći i kada čovjeka zadesi ono što ne voli, i u tome su ljudi različiti. Uzimanje abdesta hladnom vodom u ljetnom periodu je ibadet, kao što je ženidba lijepom ženom ibadet, ali isto tako, uzimanje abdesta hladnom vodom u zimskom periodu također je ibadet ili ostaviti grijehе koji su duši lijepi, kada se ne boji ljudi, isto je ibadet ili strpjeti se na gladi i uznemiravanju je ibadet, ali postoji razlika između prvog i drugog ibadeta.

Onaj ko Allahu bude ibadet činio i u sreći i u tuzi, ikada ga zadesi ono što voli, ali i ono što ne voli, takav je od Allahovih robova koji neće osjetiti straha i neće ni za čim tugovati. Nad takvim šejtan nema vlast, jer ga Allah čuva, ali nekada ga šejtan može

prevariti, jer svaki rob biva iskušan nemarnošću, strašću i srdžbom. I šejtan prilazi čovjeku sa ove tri strane. Allah je svakog čovjeka iskušao duševnim prohtjevima, strašću, šejtanom da vidi hoće li se pokoravati njima ili svome Gospodaru: **“Mi vas stavljamo na kušnju i u zlu i u dobru i Nama ćete se vratiti.”** (El-Enbija, 35)

Uzvišeni Allah naređuje čovjeku, ali mu i duša naređuje. Allah želi da čovjek upotpuni svoj iman, da predano čini dobra djela, a duša želi da čovjek stječe imetak, zadovoljava svoje strasti. Allah je napunio dunjaluk svim vrstama djela kojima se Njemu približavamo, a

a h i r e t ,
D ž e n n e t
napunio je svim vrstama blagodati koje rob voli. Allah od nas želi da radimo za ahiret, a duša želi da radimo za dunjaluk. A iman je put s p a s a i

svjetionik koji jasno osvjetljava istinu i dobro i ukazuje na zabludu i zlo, i ovo je srž iskušenja i problema kod ljudi.

Uzvišeni Allah kaže: **“Misle li ljudi da će biti ostavljeni na miru ako kažu: 'Mi vjerujemo!', i da u iskušenje neće biti**

dovedeni? A Mi smo u iskušenje doveli i one prije njih, da bi Allah sigurno ukazao na one koji govore istinu i na one koji lažu” (El-Ankebut, 2–3); **„Ja ne pravdam sebe, ta duša je sklona zlu, osim one kojoj se Gospodar tvoj smiluje. Gospodar moj zaista prašta i samilostan je.”** (Jusuf, 53)

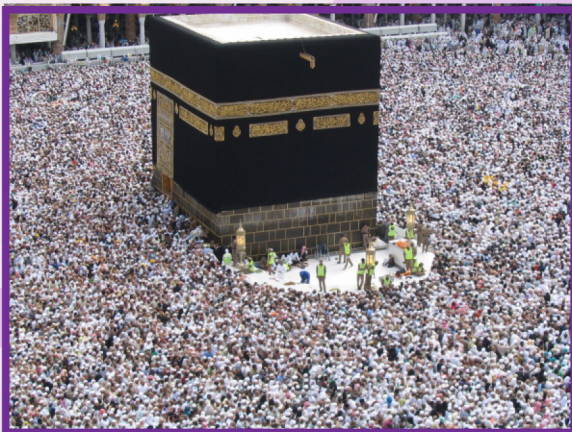
Razumijevanje obožavanja ili ibadeta

U zemlju se može sijati sjeme koje daje i slatke i gorke plodove i zemlja prima ono što se u nju zasadi. Isto je tako i sa čovjekom: onaj koji u svoju dušu zasadi drvo tevhida, imana i

bogobožnosti, vječno će ubirati slatke plodove u v j e č n o m Džennetu, a onaj koji zasadi drvo kufra, neznanja i grijeha, vječno će ubirati gorke plodove u v j e č n o m Džehennemu.

Najveća spoznaja

je spoznaja svoga Gospodara i obaveza kojima je zadužio čovjeka. Čovjek koji priznaje svoje neznanje, manjkavost svojih djela, svoje nedostatke, da nedovoljno ispunjava obaveze kojima ga je Allah

zadužio, spoznao je Allaha u pravom smislu i on je istinski rob i istinski učenjak. Ovakav čovjek, kada učini dobro djelo, uvidi da je to blagodat koju mu je podario Allah, a ako mu Allah primi to djelo, shvati da je to druga blagodat; ako mu umnogostruči nagradu za to djelo, shvati da je to treća Allahova blagodat, a ako mu ga odbije i ne primi, onda uvidi da je to djelo s kojim se ne dolazi Allahu. A ako učini grijeh, vidi ga kao Allahovo okretanje od njega i zbacivanje plašta Allahove zaštite. Ako ga Allah kazni za grijeh, to smatra pravednošću, a ako ga ne kazni, u tome vidi milost; ako mu oprost, onda se zahvaljuje na Njegovoj milosti i počasti.

Sve što je na nebesima i Zemlji robuje Allahu, Vladaru istinskom. Svaki čovjek mora da prizna da je Allahov rob tako što će priznati Allahov vjerovjerenje – šerijat i primjenjivati ga u svom životu. Ti si Allahov rob jer te On stvorio, vlada i upravlja tobom, daje ti ako hoće, a ako hoće, uskrati ti. Ako želi, učini te bogatim ili siromašnim. Ako želi, dat će ti uputu ili te ostaviti u zabludi. Ako želi, poživi te, a ako želi, usmrti te. Silni i Milostivi radi s tobom što želi shodno onom što iziskuje Njegova mudrost i milost. Svaki čovjek dužan je da obožava Allaha u skladu sa šerijatom koji je propisao, da čini ono što mu je

naređeno i izbjegava ono što mu je zabranjeno, kako bi bio sretnik na dunjaluku i ahiretu.

Sva stvorenja su siromašna u odnosu na Uzvišenog Allaha, i to siromaštvo dijeli se na dvije vrste: (1) opće siromaštvo, a to je siromaštvo svih stvorenja, koja nemaju ništa ako im to Allah ne dadne; (2) o siromaštvo koje je plod dvije spoznaje: kada rob spozna svoga Gospodara i kada rob spozna samoga sebe. Onaj ko spozna Allaha kao sveopćeg posjednika bogatstva, nužno će spoznati sebe kao sveopćeg siromaha, te će ustrajati na putu obožavanja sve do svoje smrti. Uzvišeni Allah kaže: **“O ljudi, vi ste siromasi, vi trebate Allaha, a Allah je nezavisan i hvale dostojan.”** (Fatir, 15)

KO ZASLUŽUJE ALLAHOVO PROKLETSTVO

Postoje djela čijim počiniteljima Uzvišeni Allah u Kur'anu prijeti prokletstvom. Prokletstvo je protjerivanje i udaljavanje od Allaha ili Njegovog hajra. U šerijatu prokletstvo znači udaljavanje i protjerivanje od Allahove milosti, a to je zastrašujuća kazna i zato se svaki musliman, koji želi uspjeh i na dunjaluku i na ahiretu, mora u potpunosti kloniti djela koja izazivaju Allahovo prokletstvo.

Iblis

Iblis je proklet zato što je odbio da se pokori Allahovoj naredbi, da učini Ademu sedždu, zbog svoje oholosti, samodopadanja i zavidnosti prema Ademu, alejhis-selam. Uzvišeni Allah kaže: **“Prokleo ga Allah! A on je rekao: 'Ja ću se, sigurno, potruditi da preotmem za sebe određeni broj Tvojih robova.’”** (En-Nisa, 118)

Židovi – Benu Israil

Uzvišeni Allah u Svojoj plemenitoj Knjizi kaže: **“Reci: 'Hoćete li da vam**

kažem koji su gori od takvih i koje će Allah još teže kazniti? Oni koje je Allah prokleo i na koje se rasrdio i u majmune i svinje pretvorio, oni koji su se šejtanu klanjali – njih čeka najgore mjesto, jer oni su najdalje s Pravoga puta odlutali.” (El-Maida, 60)

Židovi su prokleti zato što nisu vjerovali iako su znali istinu: skrivali su istinu nakon što im je došla, iskrivili su Tevrat i ismijavali se sa vjerom, nisu poštovali i ispunili ugovor na koji su se obavezali Allahu kada je On uzdigao brdo Tur iznad njih, uzdizali su nad Allahom i nisu bili pokorni svojim poslanicima.

Oni koji skrivaju jasne dokaze

Uzvišeni Allah kaže: “One koji budu tajili jasne dokaze, koje smo Mi objavili, i Pravi put, koji smo u Knjizi ljudima označili, njih će Allah prokleti, a proklet će ih i oni koji imaju pravo da proklinju.” (El-Bekara, 159)

Ovaj ajet odnosi se na svakog onog ko taji istinu i ne pojašnjava ono što je Allah naredio da se pojasni.

Oni koji vrijeđaju Allaha i Njegovog Poslanika

Uzvišeni Allah kaže: “One koji Allaha i Poslanika Njegovog budu vrijeđali, Allah će i na ovom i na onom svijetu prokleti, i sramnu im patnju

pripremiti.” (El-Ahzab, 57)

Za izraz “vrijeđali”, koji se spominje u ovom ajetu, učenjaci kažu da znači činiti nepokornosti i sve ono što Allah i Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, mrze.

Oni koji čine nered na Zemlji i prekidaju rodbinske veze

Uzvišeni Allah kaže: “Zar i vi ne biste, kada bi se vlasti dočepali, nered na Zemlji činili i rodbinske veze kidali! To su oni koje je Allah prokleo i gluhim i slijepim ih učinio.” (Muhammed, 23)

Oni koji ne ispunjavaju dužnosti prema Uzvišenom Allahu

Rekao je Uzvišeni Allah: “A oni koji ne ispunjavaju dužprema Allahu, iako su se na to čvrsto obavezali, i kidaju ono što je Allah naredio da se poštuje, i čine nered na Zemlji – njih čeka prokletstvo i najgore prebivalište.” (Er-Ra'd, 25)

Dužnosti prema Uzvišenom Allahu ne izvršava onaj koji ne izvršava Allahove naredbe i onaj koji čini grijeh.

Oni koji iznose neistine o vjeri

Uzvišeni Allah kaže: “Ti reci: 'Hodite, pozvat ćemo sinove naše i sinove vaše, i žene naše i žene vaše, a doći ćemo i mi, pa ćemo se usrdno pomoliti i Allahovo prokletstvo na one koji neistinu govore prizvati!’” (Alu Imran, 61)

Dvoličnjaci, munafici

Uzvišeni Allah kaže: “Licemjerima i licemjerkama i nevjericima Allah prijete džehennemskom vatrom, vječno će u njoj boraviti, dosta će im ona biti! Allah ih je prokleo, i njih čeka patnja neprekidna.” (Et-Tevba, 68)

Ubica

Ko bespravno ubije vjernika, zaslužuje Allahovo prokletstvo. Uzvišeni Allah kaže: “Onome ko hotimično ubije vjernika kazna će biti – Džehennem, u kojem će vječno ostati; Allah će na njega gnjev Svoj spustiti i proklet će ga i patnju mu veliku pripremiti.” (En-Nisa, 93)

Oni koji potvaraju čestite vjernice

Potvaranje čestitih i poštenih vjernica da su počinile zinaluk – blud, grijeh je koji vodi ka Allahovom prokletstvu. Uzvišeni Allah kaže: “Oni koji potvore čestite, bezazlene vjernice, neka budu prokleti na ovom i na onom svijetu, njih čeka patnja nesnosna.” (En-Nur, 23)

KO ZASLUŽUJE PROKLETSTVO ALLAHOVOG POSLANIKA, SALLALLAHU ALEJHI VE SELLEM

Židovi i kršćani
Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Neka je Allahovo prokletstvo na židove i kršćane! Grobove svojih vjerovjesnika pretvorili su u bogomolje.”** (Buhari i Muslim)

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Neka je Allahovo prokletstvo na židove! Allah im je zabranio loj pa su ga topili, a potom prodavali.”** (Buhari i Muslim)

Hadis ukazuje na zabranu poigravanja sa Allahovim zabranama i korištenja lukavstva ili trikova kako bi se dozvolilo ono što je Allah zabranio. Na to ukazuje sljedeći hadis: **“Neka je Allahovo prokletstvo na židove! Allah im je zabranio loj pa su ga topili, a potom su koristili njegovu zaradu. A zaista, kada Allah zabrani nekom narodu neko jelo, zabrani mu i njegovu vrijednost.”**

(Hadis je vjerodostojan)

Žene koje se tetoviraju i koje tetoviraju druge, žene koje čupaju obrve i koje traže da im se čupaju obrve i žene koje stanjuju zube Ibn Mesud, radijallahu anhu, jednom je prilikom rekao: **“Allah je prokleo žene koje tetoviraju i žene koje se tetoviraju, i žene koje traže da im se čupaju obrve i iz želje za uljepšavanjem razmiču zube, i tako mijenjaju izvorni oblik koji Allah daje stvorenjima!”** Nakon što mu je neka žena prigovorila zbog toga, on joj reče: **“A zašto da ne proklinjem onoga koga je prokleo Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, a njegovo je prokletstvo potvrđeno i u Allahovoj Knjizi?! Uzvišeni je Allah rekao: 'Ono što vam Poslanik dadne, to prihvatite, a ono što vam zabrani – ostavite!'”**

Žene koje upliću tuđu kosu ili koje traže da im se to radi

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Allah je prokleo onu koja upliće tuđu kosu ili koja traži da joj se to radi.”** (Buhari i Muslim) Allah je prokleo ženu koja upliće tuđu kosu u svoju ili u kosu druge žene.

Oni koji prakticiraju kamatno poslovanje

Ibn Mesud, radijallahu anhu, kazuje: **“Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, prokleo je onoga ko uzima kamatu i onoga ko je daje.”** (Muslim) U verziji koju bilježi imam Tirmizi kaže se: **“...i svjedoke i onoga ko je zapisuje.”** (Hadis je vjerodostojan)

Oni koji živo biće postavljaju za metu iz zabave ili objesti

Ibn Omer, radijallahu anhuma, pripovijeda da je jednom prilikom naišao pored kurejšijskih mladića koji su sebi živu pticu postavili za metu i svaki put kada bi je promašili, dali bi vlasniku ptice po jednu strijelu. Kada su vidjeli Ibn Omera, mladići su se razbježali, a on upita: **“Ko je ovo uradio? Allah je prokleo onoga ko je ovo uradio! Zaista je Allahov Poslanik,**

sallallahu alejhi ve sellem, prokleo onoga ko za metu uzme ono što ima dušu!” (Muttefekun alejhi)

Muškarci koji oponašaju žene i žene koje oponašaju muškarce

Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, prokleo je ženskobanjaste muškarce i muškobanjaste žene. (Buhari)

Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, prokleo je muškarce koji oponašaju žene i žene koje oponašaju muškarce. (Buhari)

Kradljivac

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Neka je Allahovo prokletstvo na kradljivca, ukrade jaje i odsiječe mu se ruka, ukrade konopac i odsiječe mu se ruka.”** (Buhari i Muslim)

Učenjaci kažu da krađa jajeta i konopca ne povlače za sobom kaznu odsijecanja ruke, ali krađa tih malih stvari dovede čovjeka do krađe stvari za koje slijedi kazna odsijecanja ruke.

Onaj ko proklinje svoje roditelje

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Neka je Allahovo prokletstvo na onoga ko proklinje svoje roditelje.”** (Muslim)

Onaj ko žrtvu prinosi nekome drugom mimo Uzvišenog Allaha

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Neka je Allahovo prokletstvo na onoga ko prinese žrtvu nekome drugome osim Allahu.”** (Muslim)

Onaj koji pomjera međe

Rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: **“Allah je prokleo onoga ko pomjera međe (granice između njiva i posjeda)...”** (Muslim)

Onaj ko pruži utočište onome ko čini nered na Zemlji

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Allah je prokleo onoga ko pruži utočište onome ko čini nered na Zemlji.”** (Muslim)

Oni koji žigošu životinje na licu

Ibn Abbas, radijallahu anhuma, prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, jedanput vidio magarca koji je na licu imao biljeg

od žigosanja, pa je rekao: **“Allah prokleo onoga ko ga je žigosao.”** (Muslim)

Onaj ko se oženi ženom da bi postala dozvoljena drugome

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Allah je prokleo onoga ko sklopi i kome se sklopi proformalni brak sa ženom.”** (Hadis je sahih) Poznato je da u slučaju trećeg razvoda braka, muž gubi pravo da vrati svoju ženu sve dok ona ponovo ne stupi u validan brak sa drugim muškarcem, pa se on razvede od nje. Kada se čovjek oženi razvedenom ženom, a potom je razvede sa ciljem da njenom prvom mužu postane dozvoljeno da s njom opet stupi u brak, to je zabranjeno i Allah je prokleo onoga koji se oženi ženom s tom namjerom, ali i onoga kome na taj način postaje dozvoljeno stupanje u brak sa ženom koju je razveo. Naravno, takav brak nije

validan i žena nije dozvoljena svome prvom mužu, štaviše Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, osobu koja na taj način pokušava učiniti dozvoljenim stupanje u brak s tom ženom nazvao je "iznajmljenim jarcem".

Oni koji nariču za umrlim

Kada se smrtno razbolio ashab Ebu Musa, radijallahu anhu, njegova je supruga od žalosti počela vikati, a on ju je upitao: "A zar ne znaš šta je rekao Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem?" Ona je odgovorila: "Svakako", a potom je ušutjela. Nedugo nakon toga, neko ju je upitao: "Šta je rekao Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem?", a ona je rekla: "Zaista je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, prokleo onu koja obrije (glavu zbog smrti bližnjeg), nariče (radi nedaće) i cijepa (odjeću kad je zadesi nevolja)." (Hadis je vjerodostojan)

Ebu Umama, radijallahu anhu, prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, prokleo onu koja grebe svoje lice, cijepa svoju odjeću i nariče. (Hadis je dobar)

Alkohol

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "Allah je prokleo alkohol i onoga ko ga pije, toči, prodaje, onoga

kome se prodaje, onoga ko ga pravi, ko ga nosi i kome se nosi." (Hadis je vjerodostojan)

Oni koji proklinju onoga ko to ne zaslužuje

U vrijeme Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, vjetar je povukao ogrtač čovjeka koji ga je prokleo. Čuvši to, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao mu je: "Ne čini to. Jer vjetru je tako naređeno. I zaista onaj koji prokune nešto / nekoga ko to ne zaslužuje, prokletstvo se vraća na njega." (Hadis je vjerodostojan)

Škorpija

Aiša, radijallahu anha, prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, klanjao i da ga je ugrizla škorpija (akrep) i tada je rekao: "Allah prokleo škorpiju, ne ostavlja klanjača niti onoga koji ne klanja. Ubijte je u Haremu i van njega!" (Hadis je vjerodostojan) U drugoj verziji navodi se: "...ne ostavlja vjerovjesnika niti bilo koga drugog a da ih ne ugrize." (Hadis je vjerodostojan)

Allah je prokleo škorpiju i udaljio od Svoje milosti, a Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, pojasnio je razlog prokletstva: "...ne ostavlja klanjača..." Poslanikov, sallallahu alejhi ve sellem,

hadis o dozvoljenosti proklinjanja škorpije ukazuje na dozvoljenost proklinjanja životinja koje uznemiravaju, a proklinjanje životinja poimenično nije dozvoljeno, jer je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, zaprijetio ženi koja je proklela svoju devu i rekao joj je: “Neka (deva) ne putuje s nama, jer je ona prokleta.”

Pljačkaši kabura

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, prokleo je onoga koji otkopava kabur (zbog pljačkanja). (Hadis je vjerodostojan)

Oni koji krivo upućuju

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Allah je prokleo onoga koji pogrešno uputi slijepca, pa on skrene s puta.”** (Hadis je vjerodostojan)

Homoseksualci

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Allah je prokleo onoga ko učini djelo Lutovog naroda”, ponovivši to tri puta.** (Hadis je vjerodostojan)

Zoofilija

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Allah je prokleo onoga ko napastvuje hajvana (spolni akt).”** (Hadis je vjerodostojan)

Rob koji bude tvrdio da ga je oslobodio neko drugi mimo stvarnog osloboditelja

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Allah je prokleo onog roba koji tvrdi da ga je oslobodio neko drugi mimo onoga koji ga je uistinu oslobodio.”** (Muslim)

Oslobađanjem se stječe veza (vela) kojom se oslobodilac roba tretira kao srodnik oslobođenom robu i nasljeđuje oslobođenog roba, ukoliko rob ne bude imao šerijatskog nasljednika. Robu je zabranjeno da tvrdi da ga je oslobodio neko drugi mimo onoga ko ga je uistinu i oslobodio jer se na taj način negiraju blagodati (oslobađanje) i dolazi do gubljenja prava, kao što je nasljeđivanje.

Oni koji su neposlušni roditeljima

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Allah je prokleo onoga ko je neposlušan svojim roditeljima.”** (Hadis je vjerodostojan)

Oni koji upere oružje u drugoga

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Zaista meleki proklinju onoga ko u svoga brata uperi oružje, sve dok ga ne spusti, pa makar se radilo o njegovom rođenom bratu.”** (Muslim)

Oni koji svoje porijeklo pripisuju nekom drugom mimo svog biološkog oca
Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, prokleo je onoga ko svoje porijeklo lažno pripiše nekom drugom mimo svog biološkog oca. (Muslim)

Muškarac koji opći sa suprugom u analni otvor

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Proklet je onaj koji sa svojom ženom opći u njen analni otvor.”** (Hadis je dobar)

Dunjaluk

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Zaista je dunjaluk proklet i proketo je sve ono što je na njemu, osim spominjanja Allaha – zikra i drugih dobrih djela, učenjaka i učenika.”** (Hadis je vjerodostojan)

Allah prezire dunjaluk zbog toga što ljude udaljava od Njega, a proketo je sve ono što čovjeka zaokuplja i udaljava od Allaha, osim spominjanja Allaha i drugih dobrih djela.

Uzvišeni Allah kaže da je dunjaluk bezvrijedan i da na njemu ništa nema vrijednost osim spominjanja Allaha – zikrullahu, učenjaka i onoga koji se podučava.

Dunjaluk je proklet zato što zavodi ljude svojom ljepotom i užicima, udaljavajući ih od robovanja Allahu i vodeći ih ka robovanju strastima. Na dunjaluku su prokete sve obmane i zablude, ali ne i blagodati, jer su blagodati bile date i poslanicima.

Oni koji obavljaju nuždu na putu kojim prolaze ljudi

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Čuvajte se dva postupka koja su proketa.”** Ashabi su upitali: **“A koja su to dva postupka?”, a on je odgovorio: “Obavljanje nužde na putu kojim ljudi prolaze i u hladovima (gdje se ljudi odmaraju).”** (Muslim)

Uzvišeni Allah stvorio je ljude i džine samo iz jednog plemenitog cilja, a to je da budu Njegovi robovi, tj. da Mu se pokoravaju u Njegovim naredbama i da se klone Njegovih zabrana. Zato je Uzvišeni Allah slao poslanike i objavljivao knjige kako bi ljudima detaljno pojasnio put koji vodi ka Njegovom oprostumu i vječnom uživanju u Džennetu i puteve koji vode ka Njegovoj srdžbi i propasti na dunjaluku i ahiretu.

Jedan od puteva koji izazivaju Allahovu srdžbu i prizivaju propast jest dolazak u bilo kakav kontakt sa sihrom i sihirbazima. Uzvišeni Allah najstrože je zabranio bavljenje sihrom i traženje ikakve pomoći od sihirbaza, koji su Njegovi jasni i otvoreni neprijatelji, zato što je šteta prouzrokovana tim odvratnim djelom neprocjenjiva.

Sihr je svaki tajni i nepoznati vid liječenja ili izazivanja bolesti putem izučavanja, čaranja, zapisa, trava i sličnog, što koristi sihirbaz kako bi na tajnovit način pomogao ili naučio

određenoj osobi. Također, u sihr ulazi i svaki vid magije koja izokreće stvarnost u očima ljudi.

Sihirbaz je onaj koji se bavi sihrom i pravi ga putem saradnje sa šejtanima i pokvarenim džinima, koji mu se pokoravaju i pomažu, ali zauzvrat od njega traže da čini neka odvratna i Allahu mrška djela, kao činjenje sedžde šejtanima, ili bacanje Mushafa u izmet, ili psovanje Allaha, azze ve dželle, i sl.

Neki od znakova pomoću kojih se mogu prepoznati sihirbazi jesu sljedeći:

1. pisanje talismana, hamajlija, zapisa,
2. sihirbaz pita bolesnika o njegovom imenu, imenu njegovog oca ili majke,
3. sihirbaz daje bolesniku određene stvari da ih zakopa, odnese na određeno mjesto,
4. izgovara nerazgovijetne riječi, brzo i nejasno govori, govori nepoznatim jezikom i sl.,
5. daje bolesniku određene listove, talismane, preparate i sl., da ih spali i

SIHR I SIHIRBAZI

kad se njihovim dimom,
6. daje bolesniku krv da se njome maže,

7. neurednost, nečistoća, odvratan miris, izopačenost u licu, tama u očima itd.

Pravljenje, izučavanje, podučavanje i svaki drugi vid bavljenja sihrom najstrože je zabranjen u islamu i u svim prethodnim nebeskim objavama, koje su derogirane, a na to upućuje i zdrav razum, kojim je Allah, azze ve dželle, nadario čovjeka.

Pojašnjavajući opasnost sihra, Uzvišeni Allah kaže: **“Učili su ono što će im nauditi i od čega nikakve koristi neće imati iako su znali da onaj koji tom vještinom vlada neće nikakve sreće na onom svijetu imati. A doista je jadno ono za što su se prodali, kada bi samo znali!”** (El-Bekara, 102)

Sihirbaz su osuđeni na potpunu propast, na dunjaluku i ahiretu, i neće uspjeti gdje god bili, kao što Allah, dželle šanuhu, kaže: **“Doista, ono što su oni napravili, samo je varka sihribaza, a sihribaz neće, ma gdje došao, uspjeti.”** (Ta-ha, 69)

Svaki vid bavljenja sihrom, bilo da ga

sam čini ili podučava druge, ili da je zadovoljan njime, predstavlja jasno nevjerstvo u Uzvišenog Allaha i očito otpadništvo od vjere islama, što se može zaključiti iz spomenutih ajeta.

Isti propis važi i za sve vrste gatara, vračara, proricatelja sudbine i njima slične, koji putem džina, šejtana, zvijezda i određenih prirodnih pojava obavještavaju o budućnosti, sudbini, izgubljenim stvarima i sl.

Onaj koji odlazi kod sihribaza, vračara, gatara i obraća im se za pomoć počinio je veliki grijeh prema Uzvišenom Allahu i od takvog se namaz ne prima četrdeset dana i noći, iako je obavezan da namaz obavlja, kao što je vjerodostojno preneseno u hadisu. Ista kazna predviđena je i za one koji čitaju horoskope i prate TV-emisije koje se bave proricanjem sudbine.

Prethodno spomenuti propis odnosi se na onoga koji ne povjeruje u ono što kazuju ovi pokvarenjaci. Ako se desi da im povjeruje i potvrdi ono što oni proriču, takav je počinio još veći grijeh i uznevjerovao u sve što je objavljeno Allahovom poslaniku Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem.

Ebu Hurejra, radijallahu anhu, prenosi od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da je rekao: **“Ko ode proricatelju ili gataru i povjeruje u ono što mu kaže, taj je uznevjerovao u ono što je objavljeno Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem.”** (Hadis je vjerodostojan)

Obaveza je lijek tražiti u propisanim i dozvoljenim stvarima, a ne u onome čija je šteta, bez imalo sumnje, mnogo veća nego prividna korist.

Onome koji bude iskušán nekom od duševnih ili fizičkih bolesti, propisano je da se liječi na sljedeći način:

1. da čvrsto vjeruje da su svaka bolest i lijek od Uzvišenog Allaha,
2. da moli Allaha, dželle šanuhu, za ozdravljenje,
3. da se liječi Kur'anom i ispravnim – vjerodostojnim dovama,
4. da traži lijeka u nekim od dozvoljenih uzroka, kao odlazak pouzdanom doktoru,
5. korištenje provjerenih medikamenata isl.

Allah, azze ve dželle, rekao je: **“Mi objavljujemo u Kur'anu ono što je lijek i milost vjernicima, a nevjernicima on samo povećava propast.”** (El-Isra, 82)

K ako naša svakodnevnica nije nimalo vesela, bijeg od stvarnosti i maštanje o boljoj budućnosti postaju neodvojivi dio naših života. Otuda su u savremenom društvu postali izuzetno popularni različiti vidovi proricanja budućnosti. Nažalost, ljudi toliko slijepo vjeruju u takva proricanja da često potpuno mijenjaju svoje živote u skladu s njima. Neki muslimani također padaju pod utjecaj društvenih trendova, pa čitaju dnevne horoskope u novinama i otvoreno pokazuju svoje zanimanje za njih. Mnogi od njih to rade zbog toga što uopće ne poznaju stav islama o tom pitanju. Stoga, ponukani postupkom Huzejfe, radijallahu anhu, koji je kazao: **“Ljudi su pitali Allahovog Poslanika o dobru, a ja sam ga pitao o zlu, bojeći se da me ne zadesi”** (Buhari i Muslim), u ovom izlaganju ukazat ćemo na stav islama o čitanju horoskopa i proricanju sudbine, kao i na greške ili prijestupe koji su evidentni u životu nekih muslimana. Ako pogledamo određene pojedince koji se pripisuju islamu, vidjet ćemo da više vjeruju gatarima i prorocima nego što vjeruju u Allahovu Objavu, čvršće vjeruju onome što pročitaju u horoskopu nego što vjeruju u vjerodostojne hadise. Umjesto da čitaju Allahove riječi, Kur'an, i Poslanikove, sallallahu alejhi ve sellem, hadise, njima je ljepše da svoje vrijeme troše čitajući horoskop iz “znatiželje”.

Vjerovanje u astrologiju i čitanje horoskopa u suprotnosti je s duhom islama. U suštini, sve ovo su pokušaji da se izbjegne vjerovanje u kader – sudbinu. Oni koji žive u neznanju, misle da mogu nešto promijeniti ako, navodno, znaju šta će im se desiti, i da na taj način mogu izbjeći

da im se u životu događa ono što je loše i osigurati da im se događa samo ono što je dobro.

Allah je Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, rekao da kaže:

“Reci: **'Ja ne mogu ni samome sebi neku korist pribaviti, ni od sebe kakvu štetu otkloniti; biva onako kako Allah hoće. A da znam pronicati u tajne, stekao bih mnoga dobra, a zlo bi bilo daleko od mene; ja samo donosim opomene i radosne vijesti ljudima koji vjeruju.'**” (El-A'raf, 188)

Sve što se odnosi na astrologiju u potpunosti je zabranjeno: posjeta astrologu, slušanje onoga šta govori, kupovanje knjiga o astrologiji ili čitanje horoskopa.

S obzirom na to da se astrologija obično koristi za proricanje budućnosti, ljudi koji se bave astrologijom smatraju se proricateljima sudbine. O čovjeku koji se bavi astrologijom govori se u sljedećem hadisu našeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem:

“Koji god čovjek ode gataru i upita ga o nečemu, njegov namaz neće biti

primljen četrdeset dana i noći”

(Muslim), s tim da je uprkos tome d u ž a n d a k l a n j a .

Kazna spomenuta u ovom hadisu odnosi se na odlazak i razgovor sa gatarom ili astrologom, čak i ako osoba sumnja u izjave astrologa i, također, pod ovim odlaskom podrazumijeva se i čitanje horoskopa.

Mnogo je fetvi (pravnih odgovora) islamskih učenjaka današnjice u kojima su spomenuli da čitanje horoskopa potpada pod pojam odlaska gatarima, da nas Allah sačuva toga.

Međutim, ako osoba povjeruje u kazivanje iz horoskopa, bilo da je to rekao astrolog ili da je napisano u knjigama o astrologiji, onda je

zaniijekala ono sa čime je došao Božiji Poslanik, kao što i sam Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže:

“Onaj ko ode ili se približi proricateljima sudbine i povjeruje u ono što mu on kaže, ne vjeruje u ono što je objavljeno Muhammedu.” (Hadis je vjerodostojan)

Kao što se ovaj hadis odnosi na proricatelje sudbine, tako se odnosi i na astrologe, jer obojica proriču budućnost. Ono što

govore astrolog i proricatelj sudbine u suprotnosti je sa islamskim vjerovanjem. Astrolozi smatraju da je ponašanje ljudi određeno zvijezdama i da je sva njihova budućnost zapisana u zvijezdama, te tvrde da su u mogućnosti čitati o znanju nevidljivog u već stvorenim oblicima.

U pogledu ovog pitanja stav islama jeste da budućnost i nevidljivi svijet ne poznaje niko osim Uzvišenog Allaha i da se tvrdnja o poznavanju nevidljivog svijeta smatra nevjerstvom. Uzvišeni Allah kaže:

“U Njega su ključevi svih tajni, samo ih On zna, i On jedini zna šta je na kopnu, a šta je u moru, i nijedan list ne opadne a da On za nj ne zna; i nema zrna u tminama Zemlje niti ičega svježeg niti ičega suhog, ničega što nije u jasnoj Knjizi” (El-En'am, 59); “Niko, osim Allaha, ni na nebu ni na Zemlji, ne zna što će se dogoditi; i oni ne znaju kada će oživljeni biti.” (En-Neml, 65)

Ko ode vračaru ili gataru, jedan je od tri osobe:

a. Ako ode gataru i upita ga, a ne povjeruje u ono što mu je kazao – njegov se namaz ne prima četrdeset dana (a obavezan je da klanja u tom periodu). Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kazao je: **“Ko ode**

vračaru i upita ga, njegov se namaz ne prima četrdeset dana.” (Muslim)

b. Ako ode i povjeruje u ono što je kazao – taj je porekao ono što je objavljeno Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem. Allahov Poslanik,

sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Ko ode vračaru ili gataru i povjeruje u ono što govori, zanijekao je ono što je objavljeno Muhammedu.”** (Hadis je vjerodostojan)

c. Ako ode vračaru kako bi ga provjerio, da bi ljudima pojasnio njegove zablude – to je dozvoljeno onima koji su učeni i sigurni da time neće biti zavedeni. Na ovaj način pojašnjena je opasnost astrologije i horoskopa: “...Astrologija, horoskop i predviđanje sudbine džahilijetski su postupci koje je islam oštro osudio i okarakterisao ih kao širk (pripisivanje sudruga Uzvišenom Allahu). Razlog takvog stava o ovom pitanju jeste smatranje da neko drugi osim Allaha može nauditi ili donijeti kakvo dobro, zatim pokazivanje ovisnosti i ljubavi prema nekom mizernom stvorenju, a ne prema Allahu, te vjerovanje u lažne tvrdnje vračara i sihibaza da znaju događaje koji će se dogoditi u budućnosti, kako bi na taj način opljačkali ljude i iskvarili njihovo vjerovanje. Potvrdu za navedeno imamo u riječima Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, koje prenosi Ibn Abbas, radijallahu anhu: **“Ko nauči nešto iz astrologije, već je ušao u vode bavljenja sihrom, što više o tome uči, više je u sihu.”** (Hadis je vjerodostojan) U drugom hadisu koji prenosi Imran b. Husajn,

radijallahu anhu, Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Ne pripada nama onaj ko određene pojave bude uzimao kao loše predznake i zloslutnje, ili kome se to bude činilo; niti onaj ko bude vraćao ili mu se vraćalo; niti onaj ko se bude bavio sihrom ili bude tražio da se drugima čini.”** (Hadis je dobar) Ko bude tvrdio da poznaje nešto što će se dogoditi u bližoj ili daljoj budućnosti, potpada pod kategoriju vračara, direktno ili indirektno. Allah je samo za Sebe zadržao znanje o onome što se treba dogoditi u budućnosti. Uzvišeni Allah kaže: **“Reci: 'Niko, osim Allaha, ni na nebu ni na Zemlji, ne zna što će se dogoditi...’”** (En-Neml, 65)

Svima onima koji se bave ovom vrstom djelatnosti savjetujemo da se iskreno pokaju Uzvišenom Allahu i da zatraže oprost za učinjene grijehe, zatim, da se potpuno oslone na Allaha, u svim pitanjima uz prihvatanje uzročno-posljedičnih faktora, da potpuno a napuste ove džahilijetske postupke i da budu što dalje od njih, te da ne dolaze u dodir sa ljudima koji se bave astrologijom i da ni u kojem slučaju ne vjeruju u ono što pričaju, tako će na najbolji način iskazati svoju poslušnost Uzvišenom Allahu i Njegovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i sačuvati svoju vjeru.

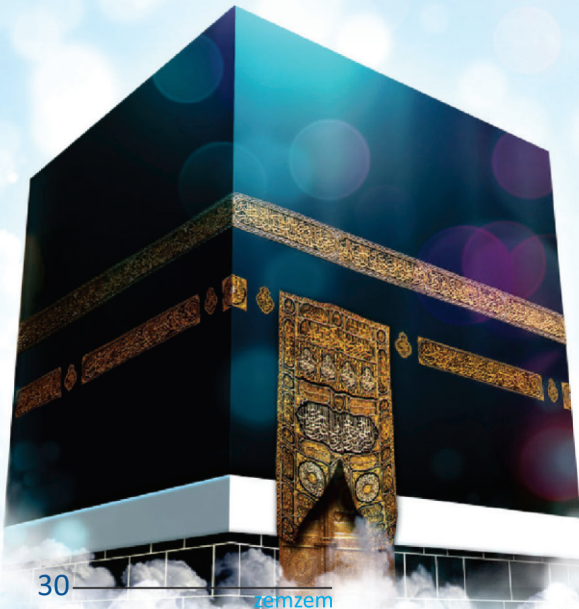
Jedna od najvažnijih vjerskih dužnosti svakako je namaz. Namaz je stub vjere i najvažniji islamski šart nakon kelime-i-šehadeta. Namaz je veza između čovjeka i Gospodara i prvo za šta će se polagati račun na Sudnjem danu pa ako namaz bude dobar, bit će dobra i druga dobra djela, a ako namaz ne bude valjao, neće valjati ni druga djela.

Namaz pravi razliku između muslimana i nemuslimana. Klanjanje namaza dio je imana, a neklanjanje je dio nevjerovanja. Nema ništa sa islamom ko se potpuno okrene od namaza. Namaz će biti svjetlo u srcu, na licu i u kaburu onima koji ga čuvaju, a na Sudnjem danu bit će im spas. Klanjači će na Sudnjem danu biti proživljeni sa vjerovjesnicima, iskrenim vjernicima,

šehidima i dobrim vjernicima, a oni su divno društvo. Oni koji ne klanjaju, neće imati svjetlo, dokaz za sebe niti spas i bit će proživljeni sa faraonom, Hamanom, Karunom i Ubejjom b. Halefom.

Rekao je imam Ahmed: "U hadisu se kaže: 'Nema ništa sa islamom onaj ko nema namaza.' Za vrijeme svog halifata, Omer b. Hattab poslao je pismo svim svojim namjenicima: 'Za mene je najvažniji namaz. Ko bude čuvao namaz, čuvat će i vjeru, a ko bude zapostavio namaz, druge će stvari zapostaviti još više. Nema ništa sa islamom ko nema namaza. Ko god je nemaran prema namazu, nemaran je i prema islamu. Ljudi imaju udjela u islamu onoliko koliko imaju udjela u namazu. Njihova želja u islamu onolika je kolika im je želja prema namazu. Razmisli o o sebi, Allahov robe! Ne dozvoli da se sretnoš sa Allahom na Sudnjem danu bez udjela u islamu. Znaj da u svome srcu imaš islama onoliko koliko imaš namaza. Preneseno je od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da je rekao: '**Namaz je stub vjere.**' Poznato je da cijeli šator pada kada padne glavni stub i svi drugi dijelovi šatora postaju beskorisni. Kada

NAMAZ **JE STUB VJERE**

je glavni stub šatora uspravan, onda postaju korisni i drugi dijelovi šatora. Isti status ima namaz u odnosu na islam. U hadisu se kaže: **'Prvo za šta će se polagati račun na Sudnjem danu jeste namaz, pa ako bude prihvaćen namaz, bit će prihvaćena i druga djela.'** Naši namazi su zadnji dio naše vjere i prvo ćemo za njih biti pitani. **Nakon nestanka namaza, nema vjere ni islama jer je namaz zadnje što će nestati od vjere.'**

Prema jednoglasnom stavu muslimana, namjerno izostavljanje namaza jedan od najvećih grijeha, veći od ubistva, krađe, bluda i pijenja alkohola. Takva osoba izložena je Allahovoj kazni, srdžbi i poniženju na dunjaluku i na ahiretu.

Postoji rasparava među učenjacima o tome da li se takva osoba uopće smatra muslimanom, a učenjaci koji zastupaju mišljenje o tome da se muslimanom ne smatra onaj ko namjerno izostavlja namaz, potkrepljuju ga jakim dokazima iz Kur'ana i sunneta.

U svakom slučaju ti dokazi bude osjećaj ljubavi i odgovornosti prema namazu, tako da čovjeka podstiču da namaz obavlja na vrijeme i na propisani način. Uzvišeni Allah kaže: **“Svaki čovjek je odgovoran za ono što je uradio, osim sretnika, oni će se u džennetskim baččama raspitivati o nevjernicima: 'Šta vas je u Sekar dovelo?' 'Nismo', reći će, 'bili od onih koji su molitvu obavljali i od onih koji su siromahne hranili, i u besposlice smo se sa besposlenjacima upuštali, i Sudnji dan smo poricali, sve dok nam smrt nije došla”** (El-Mudessir, 38–47). U ovim ajetima Uzvišeni nas obavještava da je osoba koja ostavi namaz među onima koji će biti u Sekaru, a Sekar je džehennemska dolina.

Uzvišeni Allah kaže: **“A njih smijeniše zli potomci, koji molitvu napustiše i za požudama pođoše; oni će zasigurno u Gajj dopasti”** (Merjem, 59). Abdullah b. Mesud, radijallahu anhu, rekao je da je Gajj rijeka u Džehennemu izrazito neugodnog okusa i veoma duboka. Kako je samo velika nesreća onih koji dospiju u tu rijeku!

Uzvišeni Allah kaže: **“Ali ako se budu pokajali i molitvu obavljali i zekat davali, braća su vam po vjeri. A Mi dokaze objašnjavamo ljudima koji razumiju”** (Et-Tevba, 11).

Islamsko bratstvo uvjetovano je namazom, i bez namaza nema vjerničkog bratstva.

Uzvišeni Allah kaže: **“U Naše riječi vjeruju samo oni koji, kad se njima opomenu, licem na tle padaju, i koji Gospodara svoga veličaju i hvale i koji se ne ohole”** (Es-Sedžda, 15); **“Jer kad im se govorilo: 'Budite prema Allahu ponizni!', oni to nisu htjeli biti. Teško toga dana poricateljima!”** (El-Murselat, 48–49). Prijetnja je izrečena nakon ajeta u kojem se kaže: **“Jedite i pijte kratko! Vi ste pravi grješnici!”**

Džabir, radijallahu anhu, prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: **“Između čovjeka i mnogoštva i nevjerstva nalazi se napuštanje klanjanja namaza.”** (Muslim)

Burejda b. Husajb el-Eslemi, radijallahu anhu, prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: **“Ugovor između nas i njih je namaz, pa ko ga ostavi, počinio je djelo nevjerstva.”** (Albani ga je ocijenio vjerodostojnim u djelu Sahihul-džami.)

Muaz b Džebel prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: **“Ko namjerno ostavi namaz, izgubio je Allahovu zaštitu i zaštitu Allahovog Poslanika.”** (Albani ga je ocijenio kao hasen u djelu Sahihut-tergib.)

Enes b. Malik, radijallahu anhu,

prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: **“Ko klanja naše namaze, okreće se prema našoj kibli i jede meso koje mi zakoljemo, on je musliman koji uživa Allahovu zaštitu i zaštitu Njegovog Poslanika. Zato ne kršite Allahovu zaštitu!”** (Buhari)

U drugoj verziji koju prenosi Enes b Malik, radijallahu anhu, kaže se: **“Ko svjedoči da nema boga osim Allaha, okreće se prema našoj kibli, klanja naše namaze i jede meso koje zakoljemo, on je musliman. Ima ista prava i dužnosti kao i drugi muslimani.”** (Buhari)

Mihdžen el-Eslemi, radijallahu anhu, kazuje da je bio prisutan na sijelu s Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem. Proučen je ikamet za namaz i Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ustao je i klanjao, a potom se vratio. Mihdžen je još uvijek sjedio na istom mjestu. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, upitao ga je: **“Zašto nisi klanjao s ljudima? Zar nisi musliman?”** Mihdžen je odgovorio: **“Naravno, Allahov Poslaniče! Međutim, klanjao sam kod kuće.”** Na to mu je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: **“Kada dođeš, klanjaj s ljudima iako si klanjao.”** (Albani ga je ocijenio vjerodostojnim u djelu Sahihun-Nesai.)

Preneseno je od ashaba jako mnogo predanja u istom kontekstu. Rekao je Omer, radijallahu anhu: “Nema udjela u islamu onaj ko nema udjela u namazu.” Također je rekao: “Nema islama onaj ko nema namaza.” To je rekao pred ashabima i niko se nije usprotivio. Štaviše, slične izjave prenesene su od Muaza b. Džebela, Abdurrahmana b. Avfa, Ebu Hurejre, Abdullaha b. Mesuda i drugih, radijallahu anhum.

Ibn Mesud, radijallahu anhu, rekao je: “Ko sutra želi sresti Allaha kao musliman, neka čuva namaze kad bude pozvan na njih. Uzvišeni Allah propisao je Poslaniku sunnete upute, a namazi su dio sunneta upute. Ako biste klanjali u kućama kao ovaj što ne dolazi u džemat, ostavili biste uputu svog Poslanika. Ako biste ostavili uputu svoga Poslanika, zalutali biste. Svaki čovjek koji se pravilno očisti i krene prema nekoj džamiji, svakim korakom dobije nagradu i bude podignut za jedan stepen i bude mu oprošten jedan grijeh. U naše vrijeme iz džemata nisu izostajali osim poznati munafici. Ljude su dovodili po dvojica i držali ih u safu da klanjaju s muslimanima.” (Muslim) Ashabi su ljude koji nisu dolazili klanjati u džematu smatrali munaficima, pa šta je onda s onima koji ne klanjaju

nikako?!

Vrijednost namaza u islamu je ogromna. Brojni su vjerski tekstovi koji govore o važnosti namaza. Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, namaz je propisan bez posrednika, iznad sedam nebesa na Miradžu.

Ipak, i pored toga, neki zanemaruju namaz u potpunosti, a neki njegove sastavne dijelove, dok neki drugi zanemaruju namaz u džematu iako je to bio znak licemjerstva kod ashaba. Naša je dužnost čuvati namaze koji su veliki ibadet i drugi po važnosti islamski šart. Također, dužni smo upozoriti na put grješnika. Uzvišeni Allah kaže: **“Redovno namaz obavljajte, naročito onaj krajem dana, i pred Allahom ponizno stojte.”** (El-Bekara, 138)

PČELA

KAO PRIMJER VJERNICIMA

Abdullah b. Amr, radijallahu anhu, prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Primjer vjernika je kao primjer pčele! Jede ono što je čisto, proizvodi ono što je čisto, i stane (na laticu cvijeta) pa niti je slomi niti je uništi.” (Bejheki, Šuabul-iman, hadis je dobar)

Posebnost pčele

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, uporedio je vjernika sa pčelom, a ovo poređenje nije djelimično, nego potpuno, što znači da vjernik ima sve dobre osobine koje pčela posjeduje. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u ovom hadisu spominje samo ona svojstva koja dolikuju jednom vjerniku, ostavljajući onima koji ga slušaju da razmisle i o mnogim drugim

kvalitetima ove male, ali jako sofisticirane životinje.

Poslanik sallallahu alejhi ve sellem, rekao je da pčela “jede ono što je čisto, proizvodi ono što je čisto, i stane (na laticu cvijeta) pa niti je slomi niti je uništi”, a sve navedene osobine izdvajaju pčelu od svih drugih insekata. Dakle, samo pčela, u odnosu na sve druge insekte, ima ove lijepe osobine. Pčela je jedina koja prenosi polen sa cvijeta na cvijet i tako učestvuje u oprašivanju. Također, ona se spušta samo na čiste i mirisne cvjetove, zaobilazeći one neugodnog mirisa. S druge strane, skakavci, ose, komarci i drugi insekti su prenosnici zaraza, otrova, nečistoća, pa čak i faktori koji svojim nepravilnim prenošenjem polena blokiraju oprašivanje biljaka, a samim tim mnogobrojne voćke čine neplodnim... Allah, azze ve dželle, nadahnuo je

pčelu da odabire najbolje i najčišće cvjetove koji su osnovna sirovina za med. Stoga, med koji se može naći u šumama, planinama, u šupljinama drveta ili drugim mjestima na kojima su pčele napravile svoja staništa, mnogo je zdraviji, kvalitetniji i ukusniji od meda koji su napravile pčele iz košnice, koje su jele ono što su im ljudi nametnuli. Međutim, bez obzira na to odakle se hrani, med koji se proizvodi u želucu pčele najbolja je i najčišća izlučevina od svih drugih životinjskih izlučevina i ona je korisna u potpunosti. Upravo zbog toga časni Kur'an hvali i blagosilja ovu malu životinju. Za razliku od drugih insekata, naprimjer osa ili skakavaca, pčela ni na koji način ne oštećuje i ne uništava biljku, o čemu nas obavještava plemeniti Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. Njene ruke i noge takve su građe da nježno i brižno dodiruju stablo ili cvijet biljke, tako da ni na koji način ne napravi štetu. Još jedna odlika ovog čudnovatog Allahovog stvorenja jeste da nikada nikog ne napada prva. Pčela napada samo onoga ko želi da nju povrijedi. Ako se osjeća ugroženom od drugih životinja ili ljudi, pčela će prvo zujanjem upozoriti potencijalnog napadača, pa tek onda napasti. S druge strane, opet imamo suprotan primjer

kod ose, koja napada i zbog najmanjeg pokreta ili zvuka.

Posebnosti pčele koje nisu spomenute u hadisu

Pčela uporno radi i trudi se, tokom čitavog dana gradeći svoje ćelije – saće, a time i čitave “gradove”. Zatim, pčela veliki trud ulaže i na čuvanju i pomaganju svojih potomaka. U zaštiti potomaka, pčele pokazuju zavidnu hrabrost, napadajući mnogo veće i jače protivnike. U odnosu na druge insekte, pčelu izdvaja ljubav prema tamskom (džematskom) radu. Treba li napominjati da je jak i kompaktan džemat jedna od polazišnih tačaka za napredak i uspjeh vjernika, kako na dunjaluku tako i na ahiretu?! Isto tako, pčela nikada ne izbjegava posao i ne buni se zbog teškoće. Naprotiv, Allah ju je stvorio takvom da šuti i radi, ne očekujući ničiju pohvalu niti posebno mjesto u svojoj ćeliji. Nakon što smo saznali ove pojedinosti, sasvim nam je jasno zašto je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, uporedio vjernika sa pčelom: sva lijepa svojstva pčele krasi i dobrog i korisnog vjernika.

Vjernik i pčela

Vjernik je dobar čovjek! Trudi se da jača iman u svome srcu, a svoje strasti sputava i upražnjava samo na halal

način. Vjernik koji se tako postavlja prema svojim strastima izvor je svakog dobra, kako za sebe tako i za druge ljude. Zato, vjerničko srce ne prihvata ništa osim onoga što mu je Allah dozvolio, pa je njegova zarada i kompletna nafaka halal i dobra, njegov je govor čist i lijep, njegova su djela dobra, njegovi su ibadeti prožeti bogobojažnošću i smirenošću, njegova je hrana halal, piće mu je halal, odjeća mu je halal. Nakon svih ovih dobrih osobina vjernika, koje je imao na dunjaluku, on zaslužuje da mu se na Sudnjem danu kaže: **“Mir vama, od grijeha ste čisti, zato uđite u njega, u njemu ćete vječno boraviti.”** (Ez-Zumer, 73)

A Džennet je prebivalište samo dobrih ljudi, vjernika. Zatim, vjernik neće drugima dati ono što ne želi sebi, poput pčele koja pravi tako ukusan, sladak i prije svega koristan med, koji koriste ljudi. Dakle, kada vjernik uradi ili napravi nešto dobro, to koristi drugima. Ako čovjek uradi neko dobro sa iskrenim nijetom, to dobro će ostati i poslije njega koristeći narodu, a samim tim i njemu na Sudnjemu danu. Svojstvo pčele jeste i to da ona nikada ne slijeće na strvinu, niti na bilo kakav izmet, tako da ne prenosi prljave tragove i neugodne mirise. Isto tako,

vjernik ne odlazi na mjesta grijeha, harama, tame, ne govori ono što je ružno, ne prenosi tuđe riječi ili potvore. Kao i pčela, tako i vjernik ne gleda da li još neko radi ili ne radi: vjernik uvijek radi i u svakom je trenutku na usluzi svojoj zajednici. Nikada ne troši svoje vrijeme na nebitne stvari, poput analiziranja tuđih postupaka, nego se trudi da što više radi na ličnom napredovanju u svakom pozitivnom smislu. Pčela, putujući od svoje ćelije do cvijeta, nikog ne uznemirava niti ikome pravi probleme, baš kao vjernik koji gleda samo svoja posla i ostavlja ono što ga se ne tiče, kao što Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, opisuje potpunog vjernika. Već smo spomenuli da pčela voli zajednicu i ne može živjeti sama. I u ovom svojstvu pčele prepoznat ćemo vjernika! Vjernik mora da živi u muslimanskom džematu, u suprotnom, bude li se odvojio od džemata, njegov će iman vremenom oslabiti, a zatim će potpuno iščeznuti. Stoga, vjernik je taj koji radi poput pčele da svoj džemat učini što boljim i kvalitetnijim, i to prvo izgrađujući sebe i svoj iman, jer izgradnjom sebe, mi izgrađujemo kompletan džemat! Kao uzor u svom životu uzmimo pčelu i iskreno se potrudimo da budemo poput ovog korisnog insekta!

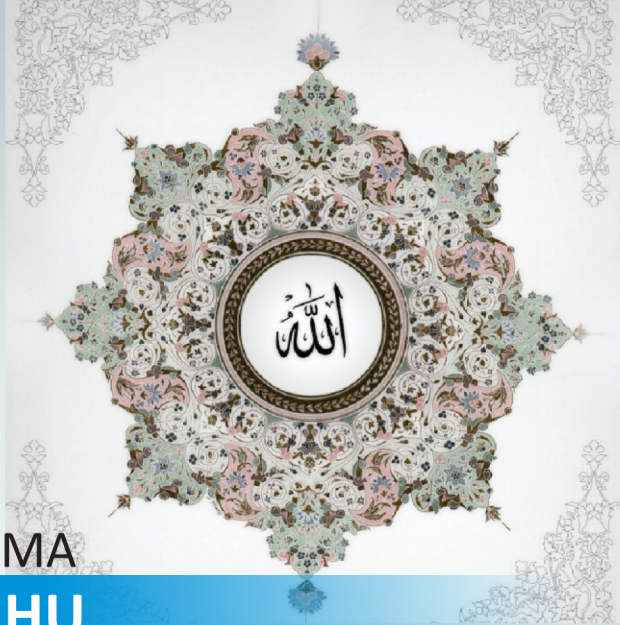
Ljubav prema Allahu sastavni je dio imana. Uzvišeni Allah kaže: **“Ima ljudi koji su mjesto Allaha kumire prihvalili, vole ih kao što se Allah voli, ali pravi vjernici još više Allaha vole”** (El-Bekara, 165). U komentaru ovog ajeta, jedan učenjak, Allah mu se smilovao, kaže: “Ovaj ajet ukazuje na činjenicu da je ljubav prema Uzvišenom Allahu sastavni dio imana

ZNAKOVI LJUBAVI PREMA UZVIŠENOM ALLAHU

(vjerovanja), jer Njegove riječi: ‘...ali pravi vjernici još više Allaha vole’, ukazuju na to da iman pokreće i poziva ljude na ljubav prema Uzvišenom Allahu.”

Istinska ljubav prema Allahu oživljava srce i čini ga budnim, a kao rezultat te ljubavi ostaju vidljivi tragovi koji ukazuju na to da čovjek zaista istinski voli svoga Gospodara. Mnogo je znakova koji ukazuju na postojanje čovjekove ljubavi prema Allahu, a mi ćemo ovdje spomenuti samo one najupečatljivije.

Najjasniji i najveći znak čovjekove ljubavi prema Allahu zasigurno je dosljedno slijedenje poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, a istinsko slijedenje ogleda se u činjenju onoga što nam je naređeno i u ostavljanju onoga što nam je

zabranjeno. U Svojoj plemenitoj Knjizi, Uzvišeni kaže: “Reci: **'Ako Allaha volite, mene slijedite, i vas će Allah voljeti i grijehе vam oprostiti'**” (Alu Imran, 31). Ibn Kesir, Allah mu se smilovao, u komentaru ovog ajeta kaže: “Ovaj plemeniti ajet presuđuje svima onima koji tvrde da vole Allaha, a ne slijede put poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem. Takvi nisu iskreni, i ne govore istinu, sve dok ne budu slijedili šerijat sa kojim je došao Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, i njegovu vjeru, u svim riječima i postupcima.” Rekao je Hasan el-Basri: “Neki ljudi su tvrdili da vole Allaha, pa ih je Allah iskušao ovim ajetom: 'Reci: Ako Allaha volite...’”

Ako čovjek istinski zavoli Svoga Gospodara, onda će zasigurno nastojati da što dosljednije slijedi Njegovog najodabranijeg Poslanika,

sallallahu alejhi ve sellem, a nakon što zavoli Allaha, onda će osjećati potrebu da Ga stalno spominje. Ovo je ujedno drugi znak čovjekove ljubavi prema Allahu.

Spominjanje Uzvišenog Allaha – zikir jasan je znak da čovjek istinski voli Allaha, koji u Svojoj Knjizi kaže: **“O vjernici, često Allaha spominjite, i ujutro i navečer Ga veličajte”** (El-Ahzab, 41–42); **“Spominjite Me pa ću i Ja vas spominjati.”** (El-Bekara, 152)

Onaj koji voli veoma često spominje voljenoga. Vjernik koji iskreno voli Allaha ustrajava u svakodnevnom učenju jutarnjeg i večernjeg zikra, ustrajava u zikru prije i poslije jela, prilikom ulaska u džamiju i poslije namaza, ali je najpredaniji i najustrajniji u najveličanstvenijem zikru od svih, a taj zikir je učenje Kur'ana, Allahovog govora. Ljubav prema Allahovom govoru jasan je pokazatelj ljubavi prema Allahu, jer onaj ko zavoli nekoga, onda mu i njegov govor postane drag i srcu blizak.

Onaj ko Allaha zavoli, pa Ga stalno spominje, tada Allah njegovo srce pročisti, i produhovi ga i on počne da osjeća slast u pokornosti Uzvišenom Gospodaru. Osjećaj slasti u pokoravanju Allahu jedan je od znakova iskrene čovjekove ljubavi prema svome Gospodaru.

Kada čovjek iskreno zavoli Allaha, tada

pokornost Njemu postaje hrana za vjerničko srce u kojoj osjeća neopisivu slast, baš onako kao što je rekao naš voljeni Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: **“Radost moga oka je u namazu.”** (Hadis je vjerodostojan)

Ovaj hadis nedvojbeno ukazuje na prisutnost velike sreće i slasti kod Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, u obavljanju namaza. Vjernik koji voli Allaha i želi da provjeri da li je njegova ljubav iskrena, treba samo da upita svoje srce da li je ushićeno, sretno i da li osjeća slast prilikom izvršavanja propisanih ibadeta.

Nezamislivo je da srce voli, a da ne želi da se susretne sa voljenim. Onaj ko voli Allaha, nestrpljivo čeka i čezne za susretom sa svojim Gospodarom. Ljubav i čežnja za susretom sa Uzvišenim Allahom znak je iskrene ljubavi koju potvrđuju riječi Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem: **“Ko bude volio susret s Allahom, i Allah će voljeti susret s njim.”** (Buhari i Muslim)

Ljubav prema Allahu vjernička je dužnost, a onaj ko iskreno zavoli Allaha, uočiti će prethodno spomenute znakove, jer će se oni neminovno pojaviti ako je čovjek iskren u svojoj ljubavi, a istinu je rekao jedan islamski učenjak: “Nemoguće je da Ga spoznaš, a da Ga ne zavoliš. Nemoguće je da Ga voliš, a da Ga ne spominješ. Nemoguće je da Ga spominješ, a da ne osjetiš slast spominjanja (zikra).”

DA LI VOLIŠ ALLAHOVOG POSLANIKA

صَلَّى
عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ

U zvišeni Allah odabrao je Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, između Svojih poslanika i vjerovjesnika i učinio ga najboljim među njima, kao što je njime i njegovom poslanicom zapečatio objavu na Zemlji i isto tako mu je pripremio najbolje mjesto na ahiretu.

Svaki musliman obavezan je da voli Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, jer se vjerovanje muslimana neće upotpuniti bez bezuvjetne ljubavi prema Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem: **“Niko od vas neće u potpunosti vjerovati sve dok mu ja ne budem draži od njegovog djeteta, roditelja i svih ljudi.”** (Buhari i Muslim)

Postoje određeni znakovi koji ukazuju na iskrenost čovjekove ljubavi prema Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem. U nekoliko narednih redova spomenut ćemo najvažnije znakove te iskrene ljubavi:

1. Čvrsto vjerovanje u Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, jer je to jedan od ruknova vjerovanja u sve poslanike i vjerovjesnike koji su poslani ljudima. **“Reci: 'O ljudi, ja sam svima vama Allahov poslanik, Njegova vlast je na nebesima i na Zemlji; nema drugog boga osim Njega, On život i smrt daje, i zato vjerujte u Allaha i**

poslanika Njegovog, vjerovjesnika, koji ne zna čitati i pisati, koji vjeruje u Allaha i riječi Njegove; njega slijedite – da biste na Pravome putu bili!” (El-A'raf, 158) Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Naređeno mi je da se borim protiv ljudi sve dok ne posjedoče da nema drugog boga osim Allaha i da sam ja Allahov poslanik...”** (Muttefekun alejhi)

2. Ljubav prema Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, jer nam je to n a r e đ e n o Kur'anom i sunnetom. “Reci: **'Ako su vam očevi vaši, i sinovi vaši, i braća vaša, i žene vaše, i rod vaš, i imanja vaša koja ste stekli, i trgovačka roba za koju strahujete da prođe neće imati, i kuće vaše u kojima se prijatno osjećate – miliji od Allaha i Njegovog Poslanika i od borbe na Njegovom putu, onda pričekajte dok Allah Svoju odluku ne donese. A Allah grješnicima neće ukazati na Pravi put”** (Et-Tevba, 24). Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Kod koga se nađe troje, osjetit će**

slast imana: da mu Allah i Njegov Poslanik budu draži od svega ostalog...” (Buhari). Onaj koji zavoli Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, dat će prednost onome što voli Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nad onim što on voli, voljet će ono sa čime je Poslanik došao i čemu je pozivao, i voljet će Poslanikovu porodicu i njegove drugove, voljet

će onoga koga je volio Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, od njegove porodice, drugova – ashaba, m u h a d ž i r a , ensarija, iskazivat će neprijateljstvo prema onima prema kojima je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, i s k a z i v a o neprijateljstvo, i mrziti one

koje je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, mrzio i koji su vrijeđali njegove miljenike; branit će njegove miljenike i ponašati se shodno njihovoj praksi i sunnetu. Rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem:

“Pridržavajte se moga sunneta i sunneta pravednih halifa – vladara poslije mene...” (Hadisje

vjerodostojan) Također, musliman koji voli Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, spominjat će ga često, poštivati ga i uvažavati, željno će čekati susret sa njim.

Na kraju, moramo znati da ljubav prema Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, dovodi do toga da Allah zavoli osobu koja voli Njegovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

3. Uzimanje Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, za uzora, slijeđenje njega u govoru i radnjama, pridržavanje njegovog sunneta, izvršavanje njegovih naredbi, ostavljanje njegovih zabrana, kako u lagodnom stanju tako i u poteškoćama, slijeđenje Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, u onome što volimo i ne volimo. **“Reci: 'Ako Allaha volite, mene slijedite, i vas će Allah voljeti i grijehe vam oprostiti!' – A Allah prašta i samilostan je”** (Alu Imran, 31); **“Vi u Allahovom Poslaniku imate divan uzor za onoga koji se nada Allahovoj milosti i nagradi na onome svijetu, i koji često Allaha spominje”** (El-Ahzab, 31); **“O vjernici,**

pokoravajte se Allahu i pokoravajte se Poslaniku, i ne ništite djela svoja!”

(Muhammed, 33)

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Cijeli moj ummet će ući u Džennet, osim onih koji to odbiju.”** Prisutni upitaše : **“O Allahov Poslaniče, a ko to odbija?”**, a on odgovori: **“Ko mi se pokori, ući će u Džennet, a ko mi bude nepokoran, pa on je odbio.”** (Buhari)

4. Hvaliti Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, najboljim riječima, a to je donošenje salavata na njega, što nam je naredio Allah: **“Zaista Allah i meleki Njegovi blagosilju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šalžite mu pozdrav!”** (El-Ahzab, 56). Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Škrt je onaj u čijem prisustvu budem spomenut, pa ne donese salavat na mene”** (hadis je vjerodostojan); **“...Donesite salavat na mene, jer zaista ko donese na mene jedan salavat, Allah će donijeti na njega deset salavata zbog tog jednoga salavata.”** (Muslim)

5. Traženje presude po sunnetu Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

“I tako Mi Gospodara tvoga, oni neće biti vjernici dok za sudiju u sporovima međusobnim tebe ne prihvate i da onda zbog presude tvoje u dušama svojim nimalo tegobe ne osjete i dok se sasvim ne pokore.” (En-Nisa, 65)

6. Stajati u odbranu Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, tako što ćemo njegov sunnet zaštititi od podvale zlotvora, iskrivljivanja fanatika i tumačenja neznalica, kao i odstranjivati sumnje pokvarenjaka i pojašnjavati njihove laži.

7. Ponašanje prilikom spominjanja Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, u duhu islamske kulture i etike. Nećemo spominjati samo Poslanikovo, sallallahu alejhi ve sellem, ime Muhammed, već ćemo njegovo ime povezivati sa poslanicom i vjerovjesništvom, pa ćemo govoriti Allahov Poslanik, Allahov Vjerovjesnik i to ćemo mnogo spominjati u pohvalnim situacijama. **“Ne smatrajte Poslanikov poziv upućen vama kao poziv koji vi jedni drugima upućujete...”** (En-Nur, 63)

8. Širenje Poslanikovog, sallallahu alejhi ve sellem, sunneta među ljudima i upoznavanje ljudi sa njegovom

praksom. Rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: **“Dostavite od mene, pa makar jedan ajet.”** (Buhari i Muslim)

Ashabom ili drugom Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, smatra se svaki onaj koji je sreo Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, povjerovao u njega i umro kao musliman.

Mnogi kur'anski ajeti i vjerodostojni Poslanikovi, sallallahu alejhi ve sellem, hadisi ukazuju na vrijednost njegovih drugova, na obavezu iskazivanja poštovanja prema njima i zabranu njihovog vrijeđanja.

Uzvišeni Allah rekao je za ashabe da su najbolji ljudi, odabrana zajednica, da je zadovoljan njima, a s kim Allah bude zadovoljan, to mu osigurava predivnu završnicu, jer se Allah na njega više neće rasrditi, On poznaje nepoznato, budućnost, zna s kime će biti zadovoljan, a Allah Svoje obećanje nikad ne krši.

Uzvišeni Allah kaže: **“Vi ste najbolji**

narod koji se ikada pojavio” (Alu Imran, 110); **“Tako smo vas učinili zajednicom sredine”** (El-Bekara, 143); **“Allah je zadovoljan onim vjernicima koji su ti se pod drvetom na vjernost zakleli. On je znao šta je u srcima njihovim, pa je spustio smiraj na njih, i nagradit će ih skorom pobjedom”** (El-Feth, 18); **“Allah je zadovoljan prvim muslimanima, muhadžirima i ensarijama, i svima onima koji ih slijede dobra djela čineći. A i oni su zadovoljni Njime. Za njih je On pripremio džennetske bašče kroz koje rijeke teku, i oni će vječno i zauvijek u njima boraviti. To je veliki uspjeh.”** (Et-Tevba, 100)

Uzvišeni se obratio Svome Poslaniku: **“O Vjerovjesniče, Allah je dovoljan**

**VRIJEDNOST POSLANIKOVIH,
SALLALLAHU ALEJHI VE SELLEM,
DRUGOVA – ASHABA
RADIJALLAHU ANHUM**

tebi i vjernicima koji te slijede.”

(El-Enfal, 64)

Plemeniti Allah pohvalio je sve ashabe, muhadžire i ensarije: “Muhammed je Allahov poslanik, a njegovi sljedbenici su strogi prema nevjernicima, a samilosni među sobom; vidiš ih kako se klanjaju i licem na tle padaju želeći Allahovu nagradu i zadovoljstvo – na licima su im znaci, tragovi od padanja licem na tle. Tako su opisani u Tevratu. A u Indžilu: oni su kao biljka kad izdanak svoj izbaci pa ga onda učvrsti, i on ojača, i ispravi se na svojoj stabljici izazivajući divljenje sijača – da bi On s vjernicima najedio nevjernike. A onima koji vjeruju i dobra djela čine Allah obećava oprost i nagradu veliku” (El-Feth , 29); “Kad su nevjernici punili svoja srca žarom, žarom paganskim, Allah je spustio smirenost Svoju na Poslanika Svoga i na vjernike i obavezao ih da ispunjavaju ono zbog čega će postati pravi vjernici – a oni i jesu najpreči i najdostojniji za to – a Allah sve zna” (El-Feth , 26); “Oni koji vjeruju i ise se, i bore se na Allahovom putu, i oni koji daju sklonište i pomažu – oni su, zbilja, pravi vjernici – njih čeka oprost i obilje plemenito” (El-Enfal , 74); “I siromašnim muhadžirima koji su iz rodnog kraja svoga protjerani i

imovine svoje lišeni, koji žele od Allaha dobro i zadovoljstvo steći, i da Allaha i Poslanika Njegovog pomognu, to su, zaista, pravi vjernici i onima koji su Medinu za življenje izabrali i domom prave vjere još prije njih je učinili; oni vole one koji im se doseljavaju i u grudima svojim nikakvu tegobu, zato što im se daje, ne osjećaju, i više vole njima nego sebi, mada im je i samima potrebno. A oni koji se uščuvaju lakomosti, oni će, sigurno, uspjeti” (El-Hašr, 8–9); “Allah je oprostio Vjerovjesniku, i muhadžirima i ensarijama, koji su ga u teškom času slijedili, u vrijeme kada se srca nekih od njih zamalo nisu pokolebala; On je poslije i njima oprostio, jer je On prema njima blag i milostiv.” (Et-Tevba, 117)

Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, zabranio nam je da vrijeđamo njegove ashabe: “**Ne vrijeđajte moje ashabe! Ne vrijeđajte moje ashabe, jer tako mi Onoga u čijoj je ruci moja duša, kada bi neko od vas podijelio zlata koliko je brdo Uhud, ne bi dostigao njihov pregršt ili pola pregršti.**” (Muslim) Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “**Na onoga ko vrijeđa (psuje) moje drugove neka je Allahovo prokletstvo, prokletstvo meleka i svih ljudi!**” (Hadis je dobar)

Abdullah b. Omer, radijallahu anhuma, rekao je: **“Ne vrijeđajte Muhammedove, sallallahu alejhi ve sellem, drugove jer zaista je jedno njihovo dobro djelo bolje od svih vaših dobrih djela.”** (Hadis je dobar)

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je da su ashabi najbolja generacija ljudi: **“Najbolja generacija jeste moja generacija, a potom generacija poslije njih...”** (Buhari), i nagovijestio je da će se njegov ummet podijeliti na sedamdeset tri skupine i da će sve u Vatru osim jedne i pojasnio je da je ta jedna skupina ona koja će slijediti **“ono na čemu sam ja i moji drugovi – ashabi”**. (Hadis je hasen)

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, pojašnjavajući vrijednost svojih drugova, rekao je: **“Doći će vrijeme u kojem će se boriti pojedine grupe ljudi i reći će: 'Da li među vama ima neko ko je Poslanikov drug?' Reći će: 'Da', pa će osvojiti. Potom će doći vrijeme u kojem će se boriti pojedine grupe ljudi i reći će: 'Da li ima među vama Poslanikov drug?' Reći će: 'Da', pa će osvojiti. Potom će doći vrijeme u kojem će se boriti pojedine grupe ljudi i reći će: 'Da li ima među vama Poslanikov drug?' Reći će: 'Da', pa će osvojiti.”** (Buhari)

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem,

rekao je: **“Zvijezde su sigurnost za nebesa i kada nestanu, nebesima dođe ono čime im se prijeti, ja sam sigurnost mojim drugovima i kada odem, doći će im ono čime im se prijeti, moji su drugovi sigurnost mome ummetu i kada odu, doći će im ono čime im se prijeti.”** (Muslim)

ŽIVOT, IMOVINA I ČAST

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nakon tevhida, iskrenog ispovijedanja vjere jedino Uzvišenom Allahu, u svojoj hutbi na Oproštajnom hadžu najviše je potencirao na pravima ljudi: pravu na život, imovinu i čast, i ukazivao je na opasnost povređivanja tih prava. Pažljivom analizom Poslanikove, sallallahu alejhi ve sellem, hutbe na Oproštajnom hadžu zapažamo da je veliku pažnju posvetio navedenim pravima ljudi. Razmislimo o sljedećim porukama izrečenim na dan Arefata, u bajramskim danima.

Džabir, radijallahu anhu, kazuje: “Kada je sunce prošlo zenit, naredio je da se osedla Kasva i došao je u Batnul-Vadi i održao govor. Između ostalog, rekao je: **'Vaši životi i imovina sveti su vam kao što vam je svet ovaj dan u ovom**

mjesecu na ovom mjestu...'” (Muslim) Ibn Abbas, radijallahu anhuma, prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, održao govor na dan Bajrama u kojem je rekao: **“Koji je ovo mjesec?’ Prisutni odgovoriše: “Sveti dan.” Zatim on upita: 'A koji je ovo grad?’ Prisutni odgovoriše: “Sveti grad.” 'A koji je ovo dan?’ On ponovo upita: “Koji je ovo mjesec?” “Sveti mjesec”, priustni rekoše. Tada je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: 'Vaši životi, imovina i čast sveti su vam kao što je svet ovaj dan u ovom gradu u ovom mjesecu', ponovivši to nekoliko puta. 'Ne vraćajte se poslije mene nevjerstvu ubijajući jedni druge! Neka prisutni prenese odsutnom. Možda će neko kome se prenese bolje shvatiti od nekoga ko je**

ovo čuo.' Nakon toga podigao glavu je i rekao: "Allahu moj, da li sam dostavio?! Allahu moj, da li sam dostavio?!" Rekao je Ibn Abbas, radijallahu anhuma: "Tako mi Onoga u čijoj je ruci moja duša, to je njegova oporuka ummetu. (Buhari)

Fedala b. Ubejd, radijallahu anhu, prenosi da Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, na Oproštajnom hadžu rekao: "Hoćete li da vam kažem ko je vjernik? Onaj od kojeg su ljudi sigurni za svoje imetke i živote. A musliman je onaj od čijeg su jezika i ruku sigurni drugi muslimani. A mudžahid je onaj ko se bori sa sobom da bude pokoran Uzvišenom Allahu. A muhadžir je onaj ko ostavi grijeha." (Ahmed)

Selema b. Kajs el-Ešdžei, radijallahu anhu, prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, na Oproštajnom hadžu rekao: "Naređujem vam četvero: ne činite širk Allahu, ne ubijajte bespravno nikoga, ne činite blud i ne kradite." (Ahmed) Zabrana bespravnog ubistva ukazuje na svetost života, zabrana bluda ukazuje na svetost časti, a zabrana krađe dokaz je svetosti imovine.

Pažljivim iščitavanjem ovih veličanstvenih hadisa zapažamo stalno upozoravanje našeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, na Oproštajnom hadžu na važnost ovog

velikog pitanja u kojem ukazuje da su život, imovina i čast muslimana sveti i nepovredivi na bilo koji način.

Mnogi današnji muslimani u dobroj mjeri ne vode računa o svetosti života, imovine i časti. Ne boje se i ne strahuju od Uzvišenog Allaha i stajanja i polaganja računa na Sudnjem danu. A saznat će nasilnici kakva ih kazna čeka! Razumijevanje ovog velikog pitanja predstavlja ogromno znanje u vjeri. Razmislimo o ovoj priči! Neki je čovjek pisao Abdullahu b. Omeru, radijallahu anhu: "Napiši mi nešto što sadrži cijelo znanje", a Abdullah mu je napisao: "Znanja ima mnogo. A ti, ako možeš sresti Allaha bez tereta muslimanske krvi na leđima, bez njihove imovine u stomaku i bez njihove časti na svome jeziku držeći se zajednice muslimana, uradi tako." Abdullah b. Omer, radijallahu anhuma, u ovom savjetu pojasnio je da je poštivanje ova tri principa: čuvanje života, poštivanje tuđe imovine i časti veliko znanje i veliko dobro.

Svima nam je dužnost voditi računa o ovim principima i uložiti maksimalan napor da sretnemo Uzvišenog Allaha a da nismo povrijedili ova tri principa.

Molim Uzvišenog Allaha da nas sačuva i popravi naše stanje u svakom pogledu, On sve čuje i dove prima!

Islam je ženi dao visoko i časno i plemenito mjesto. Činjenica da je žena ta koja odgaja islamski ummet, ukazuje na to. Neko je kazao da su žene polovina Muhammedovog ummeta, a da su drugu polovicu one rodile, pa im pripada cjelokupna zasluga. Da je islam ženi dao posebnu počast, govori i to da je Allah naslovio jednu kur'ansku suru po njoj, a to je sura En-Nisa – Žene. S druge strane, ne postoji sura po imenu "muškarci". Uzvišeni Allah u Kur'anu i Njegov poslanik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, u hadisu često ukazuju na vrijednost žene kao majke, supruge ili kćerke.

Počasti koje su ženi ukazane u islamu:

1. Potpuna ravnopravnost sa muškarcem u pogledu propisa vjere.

Naredbe i zabrane u islamu jednako se odnose na muškarce i žene.

2. Allah u Kur'anu kaže da nas je stvorio od jednog muškarca i jedne žene. Dakle, žena je neizostavan faktor u procesu produženja ljudske vrste. Kaže Uzvišeni Allah: **"O ljudi, zaista smo vas Mi stvorili od muškarca i žene."**

(El-Hudžurat, 13)

3. Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, odredio je poseban dan za podučavanje žena. Ebu Seid, radijallahu anhu, kazuje: **"Žene su se obratile Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i rekle: 'Muškarci su nas pretekli u druženju s tobom, pa nam**

odredi jedan dan od sebe. ' Pa im je obećao jedan dan i sastajao se s njima, te im je u njemu vazio i naređivao (propise)." (Buhari i Muslim)

4. Islam je dao prednost u dobročinstvu ženi kao majci u odnosu na muškarca kao oca. Neki je čovjek došao Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, i upitao: **"O Allahov Poslaniče, ko od ljudi ima najveće pravo kod mene?"** Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, odgovori: **"Tvoja majka."** **"A ko zatim?"**, upita, a Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, opet reče: **"Tvoja majka."** **"A ko onda?"**, upita, čovjek, a Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: **"Tvoja majka."** **"Zatim ko?"**, upita čovjek, a Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: **"Tvoj otac."** (Buhari i Muslim)

Dakle, Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, dao je prednost u dobročinstvu tri puta majci u odnosu na oca!

5. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, podsticao je muškarce da budu dobri prema svojim suprugama: **"Najbolji od vas jest onaj koji je najbolji prema svojoj supruzi, a ja sam najbolji prema svojim suprugama."** (Hadis je vjerodostojan)

6. U Kur'anu časnom postoji sura koja nosi ime jedne žene. To je sura Merjem,

koja je dobila ime po Merjemi, majci Isaa, alejhis-selam.

7. Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, na Oproštajnom hadžu, najvećem skupu na kojem je govorio, oporučio je vjernicima da vode računa o pravu žena: **"Bojte se Allaha u pogledu žena, zaista ste ih uzeli kao emanet od Allaha."** (Hadis je dobar)

Još je mnogo primjera počasti koje su ženi ukazane u islamu, međutim, nemoguće ih je sve spomenuti u jednom tekstu, što ukazuje na činjenicu da je mjesto žene kao majke, supruge, kćerke, u islamu posebno i neizostavno. Sestro muslimanko, budi sretna što te Allah počastio da budeš muslimanka!

PUT DO DOBROG DJETETA

Dobro dijete je najbolje bogatstvo koje musliman ostavlja iza sebe: ono koristi svojim roditeljima u životu, a i poslije smrti. Zbog toga je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: **“Kada čovjek umre, prekinu se sva njegova djela, osim tri: trajne sadake, znanja koje koristi i dobrog djeteta koje dovi za njega.”** (Hadis je vjerodostojan) U hadisu je spomenuto je dobro dijete, stoga se postavlja pitanje kako će čovjek uspjeti odgojiti dobro dijete. Na tom putu potrebno je poduzeti sljedeće korake:

Odabir majke

Musliman je obavezan da svojoj djeci odabere majku muslimanku, koja poznaje pravo svoga Gospodara, svoga muža, svoga djeteta, koja poznaje kako da se nosi sa poteškoćama tokom odgoja djece. Ona poznaje svoj životni zadatak i svoje mjesto u iskušenjima.

Ljubomorna je na svoju vjeru i sunnet Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Ona je ta koja treba da rodi djecu i ona je škola iz koje će djeca izaći. Ukoliko je ona dobra, “zadojit” će ih dobrotom i bogobojažnošću, jer u ženi muslimanki nalaze se odgojna sredstva, koja se ne nalaze u drugim ženama. Zar nisu Aliju, radijallahu anhu, četvrtog muslimanskog halifu, odgojile dvije posebne žene: njegova majka Fatima bint Esed i Hatidža, radijallahu anha, majka pravovjernih? Omera b. Abdulaziza, Allah mu se s m i l o v a o , j e d n o g o d najbogobojaznijih i najpravednijih vladara, odgojila je njegova majka Ummu Asim, koja je bila najboljeg odgoja i najbolje je poznavala propis halala u svom vremenu. Jedan od onih čije je ime ostalo zabilježeno u historiji jest Abdurrahman en-Nasir, rahimehullah, koji je u periodu svoje vladavine u Endelusu dospio u srce Francuske i stigao do Švicarske, a tajna

njegovog uspjeha leži u njegovom odgoju, za koji se postarala samo njegova majka, jer je odrastao kao jetim – bez oca. Velikan ovog ummeta Sufjan es-Sevri, Allah bio zadovoljan njime, fakih i muhadis, odrastao je kao siročće, a za njegovo obrazovanje pobrinula se njegova majka, koja ga je ostavljala da se posveti znanju, dok se ona starala za opskrbu i ishranu, prodajući predenu vunu. Ne bismo pogriješili kada bismo rekli da iza svakog velikana stoji žena.

Dova

Musliman je obavezan da moli Uzvišenog Allaha da mu podari hairli dijete, koje će mu koristiti u životu, a i poslije smrti: **“A kada te robovi Moji za Mene upitaju, Ja sam sigurno blizu: odazivam se molbi molitelja kada Me zamoli!”** (El-Bekara, 186); **“I oni koji govore; Gospodaru naš, podari nam u ženama našim i djeci našoj radost i učini da se čestiti na nas ugledaju!”** (El-Furkan, 74)

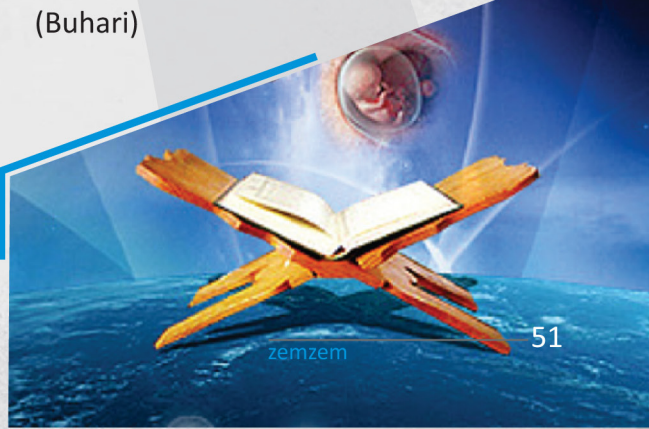
Dova prilikom ženidbe

Dova prilikom ulaska kod mlade sunnet je Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, koji je pao u zaborav zbog naše nehajnosti i nemarnosti prema prakticiranju sunneta. Abdullah b. Amr

b. As, radijallahu anhuma, prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: **“Kada se neko od vas oženi ili kupi slugu, neka kaže: Allahumme inni es'eluke min hajriha ve hajri ma džebilteha alejhi ve euzu bike min šerriha ve šerri ma džebilteha alejhi! – Allahu moj, molim Te da mi u njoj podariš dobro i da ono čemu je ona po naravi sklona bude dobro. I utječem Ti se od njenog zla i zla onoga čemu je po prirodi sklona!”** (Hadis je dobar)

Dova prije intimnog odnosa

Ibn Abbas, radijallahu anhuma, prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: **“Kada bi neko od vas prije intimnog odnosa sa svojom suprugom izgovorio: 'Bismillāh! Allāhumme džennibneš-šejtāne ve džennibiš-šejtāne mā rezaktenā! – U ime Allaha! Allahu moj, udalji od nas šejtana i udalji šejtana od onoga što nam podariš!', pa bude određeno da se u tom odnosu začne dijete, šejtan mu uistinu ne bi mogao nauditi.”** (Buhari)

Odabir lijepog imena

Nakon rođenja djeteta, otac svom djetetu treba dati najbolje i najljepše ime, a na to nas je podsticao Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, obavještavajući o najdražim imenima Allahu: **“Allahu su najdraža imena: Abdullah i Abdurrahman.”** (Muslim) Imam Kurtubi, rahmetullahi alejhi, rekao je: “Ovim se imenima pridružuju sva slična imena, kao što su: Abdulkerim, Abdulmelik, Abdussamed i ostala. Ovo su najdraža imena Allahu, jer se u njima navodi svojstvo Uzvišenog Allaha i ukazuje na to da je čovjek Njegov rob.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **“Nazivajte svoju djecu po poslanicima, a Allahu su najdraža imena Abdullah i Abdurrahman, najistinitija imena su Haris i Hemmam.”** (Hadis je vjerodostojan)

Hafiz hadisa Ibn Hadžer, Allah mu se smilovao, rekao je: “Haris (koji sije) jest osoba u sijanju i žetvi, dunjalučkoj ili ahiretskoj, a Hemmam (onaj koji je ambiciozan) jest čovjek koji se neprestano brine za nešto.”

Akika za dijete

Ummu Kurz el-Ka'bija, radijallahu anha, kazuje da je čula Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da je rekao:

“Za dječaka dvije ovce, a za djevojčicu jedna!” (Hadis je vjerodostojan)

Akika predstavlja pravo djeteta koje je njegov otac dužan ispuniti, a time se i roditelji zahvaljuju Allahu na blagodati rođenja djeteta, time se iskazuje pokornost Allahu tako što se daje sadaka siromasima i to je iskup novorođenčetu. Akika se čini sedmi dan od rođenja djeteta, a ukoliko se ne bude u mogućnosti u to vrijeme, dozvoljeno je i poslije. Većina učenjaka smatra da je akika mustehab, bez obzira na to da li novorođenče bilo muško ili žensko.

Brijanje glave

Sedmi dan nakon rođenja pohvalno je da se novorođenčetu obrije glava i udijeli srebra u težini obrijane kose. Alija b. Ebu Talib, radijallahu anhu, prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, zaklao akiku za Hasana i to jednu ovcu i da je rekao: **“O Fatima! Obrij njegovu glavu i udijeli sadaku u srebru u težini obrijane kose!”** (Hadis je vjerodostojan)

TEVBA POKAJANJE

Pokajanje od grijeha vraćanjem Onome koji prikriva mahane (manjkavosti) i koji zna ono što je skriveno, početak je puta pobožnjaka i kapital onih koji idu ka uspjehu.

Pokajanje glača srce i skida sa njega zavjesu (koprenu) kojom su ga prekrili grijesi kao što kaže Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: “Kada rob počini grijeh, na njegovom srcu ostane crna tačka, a ako se pokaje, ostavi grijeh i zatraži oprost od Allaha, njegovo srce ponovo postane bijelim. Ako nastavi činiti grijehe, povećava se crnilo sve dok ne potamni srce. To je zastor za koji je Uzvišeni Allah rekao: **'Na njihovim srcima je zastor zbog onoga što su radili'** (El-Mutaffifin, 14).” (Tirmizi, koji kaže da je hasen sahih) Čovjek ima neizmjernu potrebu za Allahom. Čovjek je grješnik i nužno je da upada u grijehe, bilo zbog prirode sa kojom je stvoren, bilo zbog šejtana koji je stalno prisutan uz čovjeka i nagovara ga da učini grijeh, pa makar on bio mali. U ovom slučaju potreban mu je Allahov oprost, a Allah je Sebe nazvao Tevvabom – Onim koji mnogo prašta. Mnogi ljudi su nemarni prema pokajanju od grijeha. Neke je šejtan uspio uvjeriti da su počinili toliko velik grijeh za koji nema oprost, a neke je uspio uvjeriti da ima vremena za

pokajanje tako da nema potrebe da žure: Ta, Allah je Taj koji prima pokajanje sve dok duša ne dođe do grla, a mi smo mladi i ne treba da još razmišljamo o tome. Pogreška i jednih i drugih više je nego očita: prvo, nema grijeha koji Allah ne prašta kada se čovjek iskreno pokaje. Uzvišeni Allah obraća se kršćanima koji su Mu pripisali sina (Neka je uzvišen i od toga), a On ih ipak poziva na pokajanje i kaže: **“Zbog čega se ne pokaju Allahu i ne zatraže oprost jer je Allah Taj koji prašta i milostiv je”** (El-Maida, 74); **drugo, čovjek ne zna kada će mu doći Melek smrti i uzeti dušu. U drugom kur'anskom ajetu, Uzvišeni Allah kaže: “I ne zna čovjek u kojoj će zemlji umrijeti.”** (Lukman, 34)

Značenje tevbe

Šejh Muhammed b. Salih el-Usejmin kaže: “Tevba u jezičkom smislu dolazi od glagola tabe – jetubu što znači vratiti se, a u šerijatskoj terminologiji tevba je vraćanje u pokornost Allahu, nakon nepokornosti.”

Tumačenje ajeta o pokajanju

“Allah prima pokajanje samo od onih koji kakvo hrđavo djelo urade iz neznanja i koji se ubrzo pokaju; njima će Allah oprostiti, a Allah sve zna i mudar je” (En-Nisa, 17). Rekao je Ebu

Alija: “Ashabi Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, govorili su: “Svaki čovjek koji zgriješi prema Allahu je neznalica, a svaki čovjek koji se pokaje prije smrti, spada u one koji su se brzo pokajali.” Rekao je Mudžahid: “Ashabi Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, složni su u pogledu toga da je neznalica svaki čovjek koji zgriješi prema Allahu.” Iz ovih riječi razumijemo da onaj koji čini grijeh nije svjestan kazne koju je Allah pripremio za one koji čine taj grijeh, i nije svjestan Allahovog istinskog prava kod Njegovih robova. Uzvišeni Allah kaže: **“O vi koji vjerujete, pokajte se Allahu istinskim pokajanjem, da bi vam vaš Gospodar prešao preko hrđavih postupaka i uveo vas u Džennete ispod kojih rijeke teku”** (Tahrim, 8). Istinska tevba je ona tevba koja je čista od svakog nedostatka (manjkavosti) i onoga što je može pokvariti. Rekao je Hasan el-Basri: “Istinska tevba je da se čovjek pokaje za ono što je prošlo i da odluči da se više neće vratiti tom postupku.” Rekao je Kelbi: “Istinska tevba je zatražiti oprost jezikom, pokajati se u srcu i sačuvati svoje tijelo od onoga što je zabranjeno.” Rekao je Ibn Kajjim: “Istinska tevba sadrži tri stvari:

1. obuhvatanje svih grijeha, tako da nijedan grijeh ne bude izuzet iz ove tevbe,

2. potpuna odlučnost i iskrenost u tevbi tako da nema ni trunke vaganja, kajanja niti oklijevanja,

3. da bude čista od svih primjesa i negativnosti (manjkavosti) koji mogu narušiti ihlas (iskrenost) u njoj, tj. da bude podstaknuta strahom od Allaha, strahopoštovanjem prema Njemu i težnjom za Njegovom nagradom i strahom od Njegove kazne.”

Obavezno i pohvalno pokajanje

šejhul-Islam Ibn Tejmijja kaže: “Pokajanje se dijeli u dvije vrste: obavezno i mustehab (lijepo). Obavezno pokajanje je pokajanje zbog ostavljanja onoga što je Allah naredio i činjenja onoga što je Allah zabranio. Mustehab (lijepo, dobrovoljno) pokajanje jeste pokajanje zbog ostavljanja djela koja su mustehab (lijepa, dobrovoljna) i činjenja mekuha (prezrenih, pokuđenih) djela. Onaj ko se ograniči na obaveznu tevbu, ubraja se u dobre i umjerene Allahove

robove, a onaj koji bude učinio i jednu i drugu tevbu, ubraja se u prvake i Allahu bliske robove. Nije pokajanje samo da se čovjek pokaje zbog činjenja hrđavih djela (grijeha), kao što to misli veliki broj ljudi. Pokajanje zbog ostavljanja dobrih djela koja su nam naredena važnije je od pokajanja zbog činjenja zabranjenih djela.” (El-Hedijetu fi mevaizil-imami Ibn Tejmijja, str. 154–155) Ovo zbog toga što izostavljanje Allahovih farzova ponekad izvodi iz vjere, a činjenje velikih grijeha ne izvodi čovjeka iz vjere.

Uvjeti ispravnosti pokajanja

Da bi pokajanje bilo primljeno, Allah je postavio uvjete koji se moraju ispuniti. Pokajanje je ibadet kao i drugi ibadeti, a znamo da je Allah za svaki od ibadeta odredio granice i da ibadet neće biti primljen ako se izađe iz okvira tih

granica. Zbog toga islamski učenjaci, kada objašnjavaju značenje riječi: “Svjedočim da je Muhammed Allahov rob i poslanik”, kažu da to svjedočenje, između ostalog, znači: da obožavamo Allaha u granicama šerijata sa kojim je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, došao. Za prihvatanje pokajanja nužno je da se ispune sljedeći uvjeti:

1. Iskrenost: da čovjek pokajanjem ne namjerava ništa drugo do Allahovog lica (tj. gledanja u Allahovo lice na Sudnjem danu), da mu Allah primi pokajanje i pređe preko grijeha koji je počinio. Njegova namjera ne smije biti pretvaranje pred ljudima da bi im se približio ili da bi se sačuvao neugodnosti koju bi mu mogao nanijeti vladar.

2. Kajanje (osjećanje krivice) zbog grijeha koji je počinio. Takav osjećaj je dokaz da se čovjek iskreno pokajao.

3. Napuštanje grijeha zbog kojeg se kaje, što je među najvažnijim uvjetima primanja pokajanja. Ako je njegov grijeh bio ostavljanje onoga što je Allah naredio, napuštanje grijeha postiže se tako što će početi izvršavati tu naredbu. Naprimjer, čovjek koji nije davao zekat, obavezan je, kada se pokaje, dati zekat koji je propustio dati i

ne ponavljati više taj grijeh. Znači, da bi tevba bila primljena, čovjek mora napustiti grijeh koji čini, jer ako kaže: “Pokajao sam se”, a nastavi činiti isti grijeh ili ima namjeru da ponovo čini, takvo pokajanje nalikuje na ismijavanje sa Allahom, o čemu nas je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, obavijestio u hadisu.

4. Skrivanje grijeha. Prilikom napuštanja grijeha dovoljno je da se čovjek pokaje i da to ostane između njega i njegovog Gospodara, štaviše, zabranjeno je pričati o grijehu, kao što kaže Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: “Svim mojim sljedbenicima bit će oprošteno, osim onima koji javno pričaju (o grijehu koji su počinili).” (Buhari) Učenjaci su izuzeli onoga koji počini grijeh za koji je propisana kazna na dunjaluku i njemu je dozvoljeno da ode do halife ili vladara i da mu obznani da je počinio taj grijeh kako bi se izvršila nad njim kazna koja bi ga trebala očistiti od grijeha. Međutim, i njemu je ponekad bolje da skriva taj grijeh i da se pokaje Allahu ne obavještavajući nikoga. Ako se radi o napuštanju grijeha vezanog za prava ljudi (hakka), kao što je bespravno uzimanje imetka, tevba neće biti primljena dok se ne vrati taj imetak (ne izmiri hakk).

U slučaju da je ta osoba umrla, obaveza

je dati imetak njenim nasljednicima. Na kraju, ako iz bilo kojih razloga osoba nije dostupna, u tom slučaju treba udijeliti sadaku sa tim imetkom namjeravajući time nagradu za tu osobu. Ako se radi o nepravедnom kažnjavanju ljudi, tevba neće biti primljena dok se ne ode do osobe koja je nepravедno udarena i zatraži od nje da oprost ili vraćanje istom mjerom. Uzvišeni Allah kaže: **“Kazna za zlo nije ništa drugo do zlo.”** (Eš-Šura, 40). Učenjaci imaju dva mišljenja kada je u pitanju ogovaranje. Jedni kažu da čovjek mora otići do osobe koju je ogovario i tražiti od nje halala, a drugi dio učenjaka pravi razliku između ogovaranja za koje je saznao onaj kojeg je ogovorio i između ogovaranja za koje ne zna. Ako se radi o ogovaranju za koje zna, obavezan je otići kod njega i tražiti halala, a ako ne zna da ga je ogovorio, neće ići do njega, nego će tražiti od Allaha za njega oprost i spominjat će ga ubuduće po dobru u društvu pred kojim ga je ogovorio.

5. Čvrsta odluka da se više neće vratiti grijehu zbog kojeg se pokajao.

6. Da pokajanje bude u vrijeme u kojem se prima pokajanje. To vrijeme može

biti: (1) vrijeme koje je vezano za svakog čovjeka pojedinačno, tj. da se svaki čovjek mora pokajati prije nego što mu dođe edžel (smrtni čas), jer se tada ne prima pokajanje, kao što kaže Allah: **“Allah ne prima tevbu od onih koji rade ružna djela tako da kada dođe nekom od njih smrtni čas kaže: 'Sad se kajem', niti od onih koji su kao nevjernici umrli”** (En-Nisa, 18);

(2) vrijeme koje je opće i obuhvata sve ljude zajedno, a to je vrijeme prije izlaska sunca sa zapada (Sudnji dan). Znači da se tevba neće primiti poslije izlaska sunca sa zapada, kao što kaže Poslanik sallallahu alejhi ve sellem: **“Hidžra ne prestaje sve dok se ne prekine pokajanje, a pokajanje se neće prekinuti sve dok sunce ne izađe sa zapada.”** (Ebu Davud)

7. Tevba na samrti. Ako se čovjek razboli i bude odgađao pokajanje, čini jednu od najružnijih stvari jer je bolest nagovjestitelj smrti. Onaj ko bude obilazio bolesnika, treba ga podsticati na pokajanje i traženje oprosta. A zar ima išta ljepše od toga da čovjek zapečati svoja djela na dunjaluku pokajanjem i istigfarom? U slučaju da bude imao ružnih djela, onda mu je to iskup za njih, a ako pri njemu većinom

budu dobra djela, onda mu je to pečat na njih. Ispravni prethodnici (selefi) smatrali su da se za onoga koji umre poslije urađenog dobrog djela, kao što je post mjeseca ramazana, hadž i umra, može nadati da će biti od stanovnika Dženneta. Oni su i pored dobrih djela u kojima su ustrajavali, obavljali pokajanje na samrti i završavali ovodunjalučki život sa istigfarom i riječima la ilahe illallah. Kada je imam Ahmed bio na samrti, jedan od prisutnih podsticao ga je da izgovori la ilahe illallah, a on je govorio: "Ne, ne..." Kada je umro imam Ahmed, usnio ga je taj čovjek i upitao: "Podsticao sam te na riječi tevhida, a ti si govorio: 'Ne, ne'?" Imam Ahmed rekao mu je: "Došao mi je šejtan na samrti i govorio mi: 'Spasio si se', a ja sam mu govorio: 'Ne još, ne još, sve dok sam na dunjaluku postoji opasnost da skrenem sa pravog puta.'" To nam govori kako čovjek treba biti oprezan i završiti život na ovom svijetu moleći Allaha da mu oprost i pokajati se za svaki slučaj jer postoji mogućnost da čovjek ima grijeha za koje ne zna, ili da ga šejtan nagovori u posljednjim trenucima da učini kufr ili nešto manje od toga i da to bude uzrok ulaska u Vatru. Molim Allaha da nas učini od pokajnika i od onih koji neće ustrajavati u grijesima nakon što zatraže oprost za njih!

SURAH ALFATIHA APP "THE FATIHA ONCE AGAIN"

The application "The Fatiha once again" is an application conceived to help improve the recitation of Surah Al Fatiha, and to help correct the mistakes made by the readers.

The application allows you to evaluate and improve your reading as it is based on a technology of vocal recognition and artificial intelligence.

The application is available on the site of the association.
www.hajigift.com

This application is available in 29 languages.
Learn out to read The Quran as it should be.

متاح في

Available on

إمسح هنا
Scan Here

متاح في

Available on

إمسح هنا
Scan Here

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بجنوب مكة

Možete nas kontaktirati na
brojeve telefona i mail adresu

00966 534111272 / 00966 534111252

zamzam.mk@gmail.com

نشر المصاحف
والمكتب الشرعية

البرامج الدعوية
الإلكترونية

الدورات
العلمية

المحاضرات
الوعظية

الدعوة
في القرى

توعية
الجاليات

خفالة الدعوة
وطلاب العلم

للمزيد تابعونا على ...

جوال : 00966 550272604

مكة المكرمة - حي السهلي مقابل جامع أبي بكر الصديق
ت. 050521000 - ف. 050521000 - 12
makkadawwa@gmail.com

جوال : 00966 532111252

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد
وتوعية الجاليات بجنوب مكة

خدمة تسليم عبوات زمزم المغلفة

Collection Service for Packaged Zamzam Bottles

الخدمة للعملاء

فقط

خدمة تسليم عبوات زمزم المغلفة
Collection Service for Packaged Zamzam Bottles

هيئة الحاج والمعتمر

هيئة الحج والعمرة
Hajj and Umrah Authority

9 English
SAR

The price of a 5 liters container of Zamzam water packed in a water tight bag and then in a cardboard box is 9 Saudi ryals.

info@zmzm.co

053 79 0000 1

